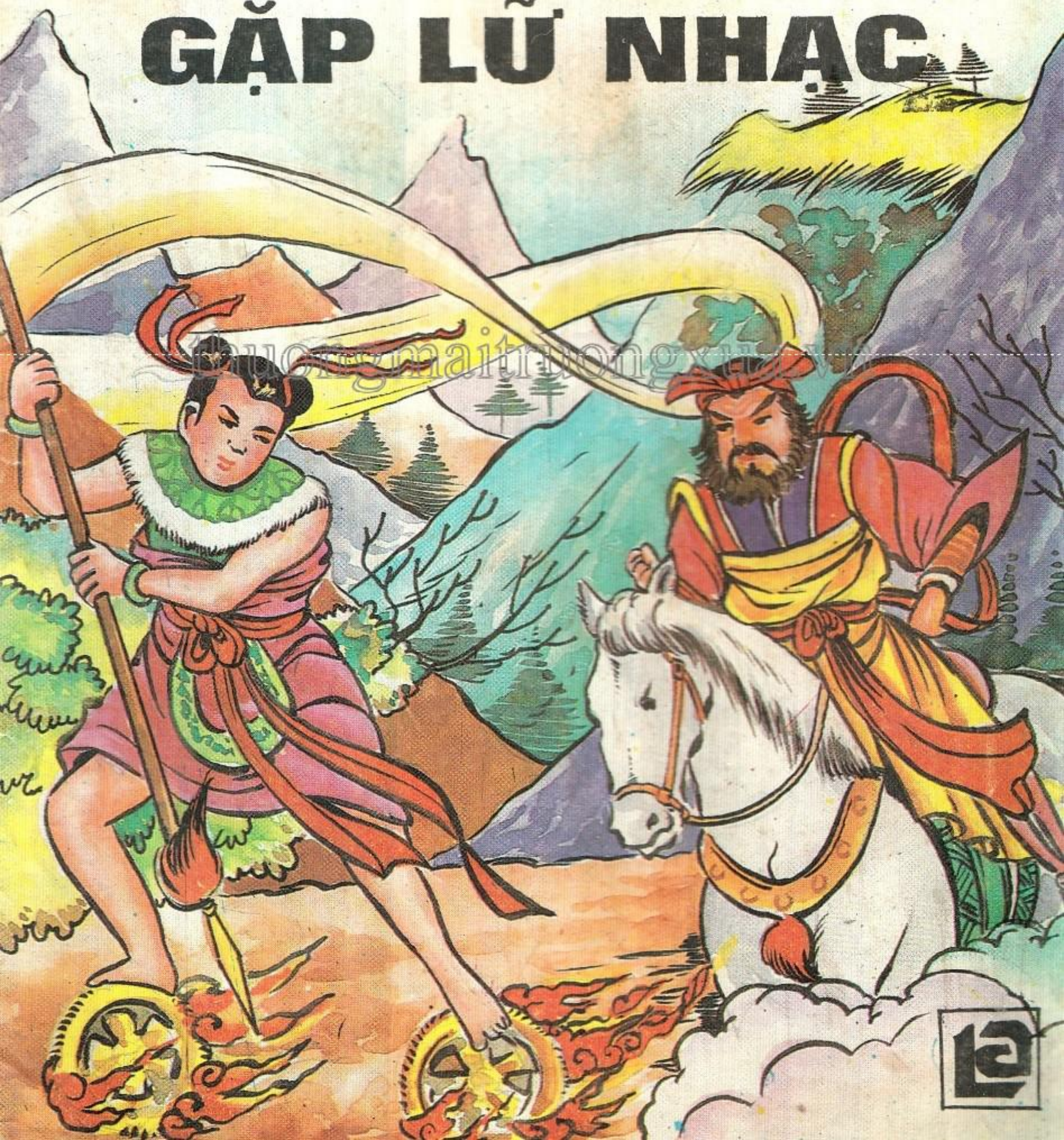


TRUYỆN
TRANH



TẬP 19

TỬ NHHA GẶP LỮ NHẠC



thuongmaitr

TẬP 19

TRỜI KHIÊN TỬ NHA
GẶP LỮ NHẠC

KIM KIIÁNII

vẽ

SƠN LÂM

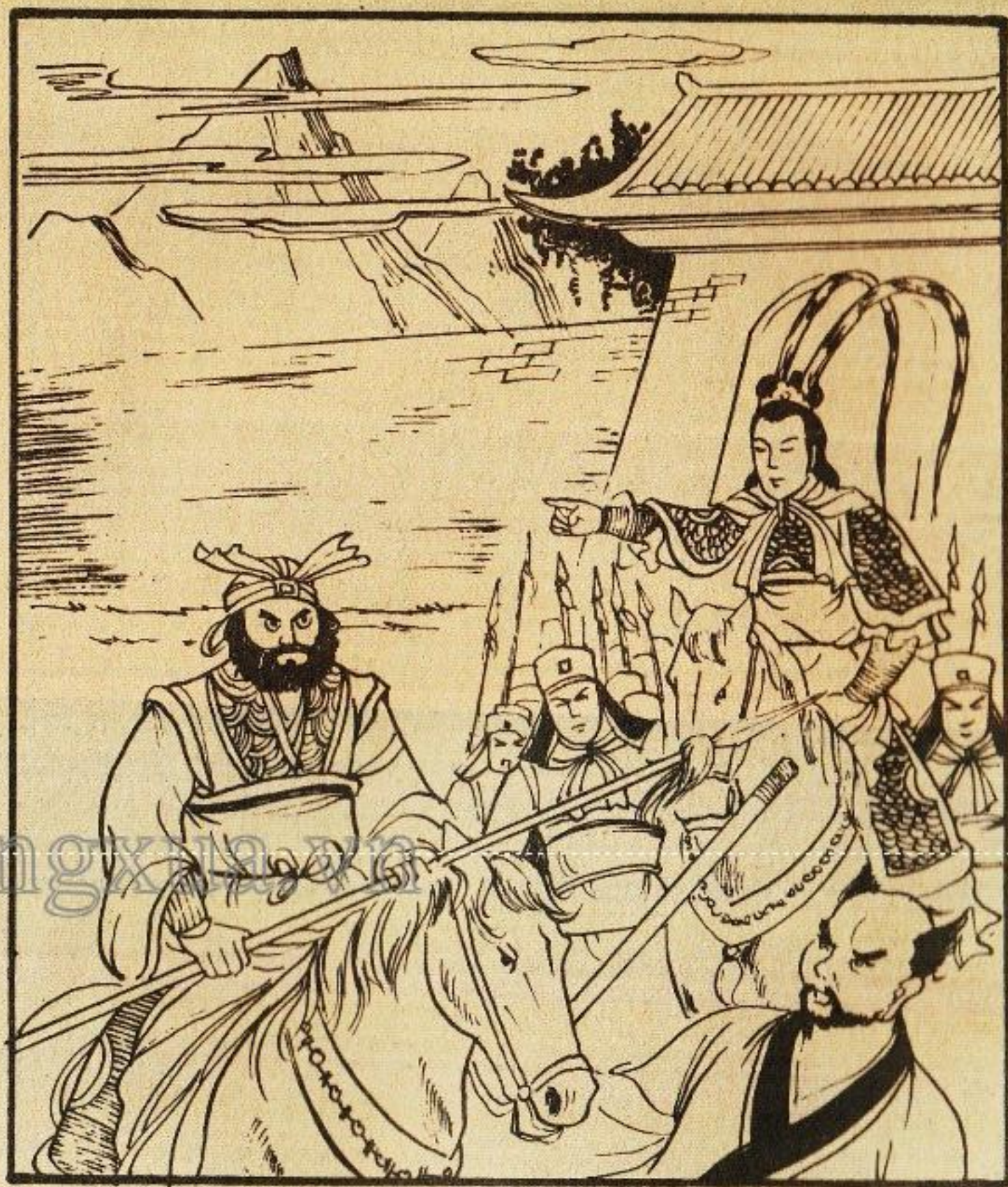
soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn Nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaitr



Trịnh Luân thấy nữ chúa cỡi ngựa đi tới, còn Thổ Hành Tôn thì không thấy đâu cả. Đến khi Thổ Hành Tôn xông tới trước, Trịnh Luân cũng không ngờ, cứ nhìn vào cửa thành chờ tướng xuất trận. Thổ Hành Tôn biết ý, kêu lớn: "Thằng thất phu! Ngươi ngóng chờ ai đó?". Trịnh Luân nhìn xuống chân ngựa, thấy một thằng lùn cầm gậy sắt thì cười ngất nói: "Ngươi là thằng lùn đến đây làm chi?". Thổ Hành Tôn nói: "Ta vâng lệnh Khương Thừa tướng ra bắt ngươi đây". Trịnh Luân vừa cười nói: "Ngươi làm quái gì mà bắt ta được? Hãy để nữ tướng kia giao đấu với ta".



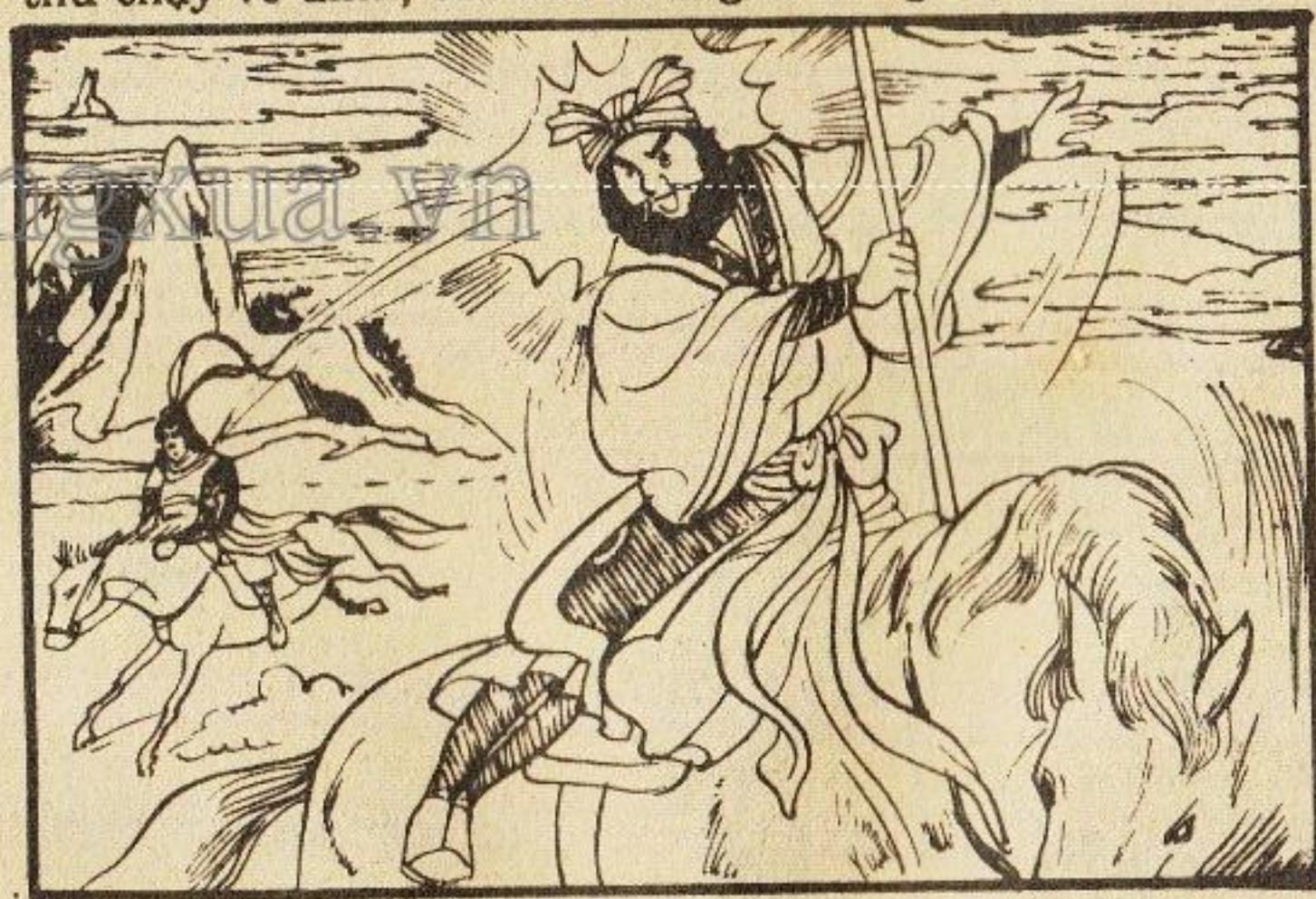
Thỏ Hành Tôn nổi giận đâm một gậy vào chân con thú của Trịnh Luân, Trịnh Luân ngồi trên cao, đỡ đánh hệt chặt, còn Thỏ Hành Tôn cứ nhảy vòng quanh đập vào đùi Trịnh Luân.



Trịnh Luân gầm một tiếng, hai luồng khói trong lỗ mũi Trịnh Luân xít ra, tức thì Thỏ Hành Tôn hồn xiêu phách lạc, bị quân Ô nha bắt trời.



Trịnh Luân ré lên một tiếng, sóng mũi sừng vù, vội giục thú chạy về dinh, ôm đầu không dám ngó lại.



Đặng Thiên Ngọc thấy chông bị bắt, vội giục ngựa vung grom đến hét lớn: "Thất phu chớ cậy tài bắt tướng!" Thiên Ngọc đánh ít hiệp, bỏ chạy. Trịnh Luân biết ý nên không đuổi theo nhưng vẫn bị Thiên Ngọc lấy đá Ngũ Quang ném trúng vào mặt.



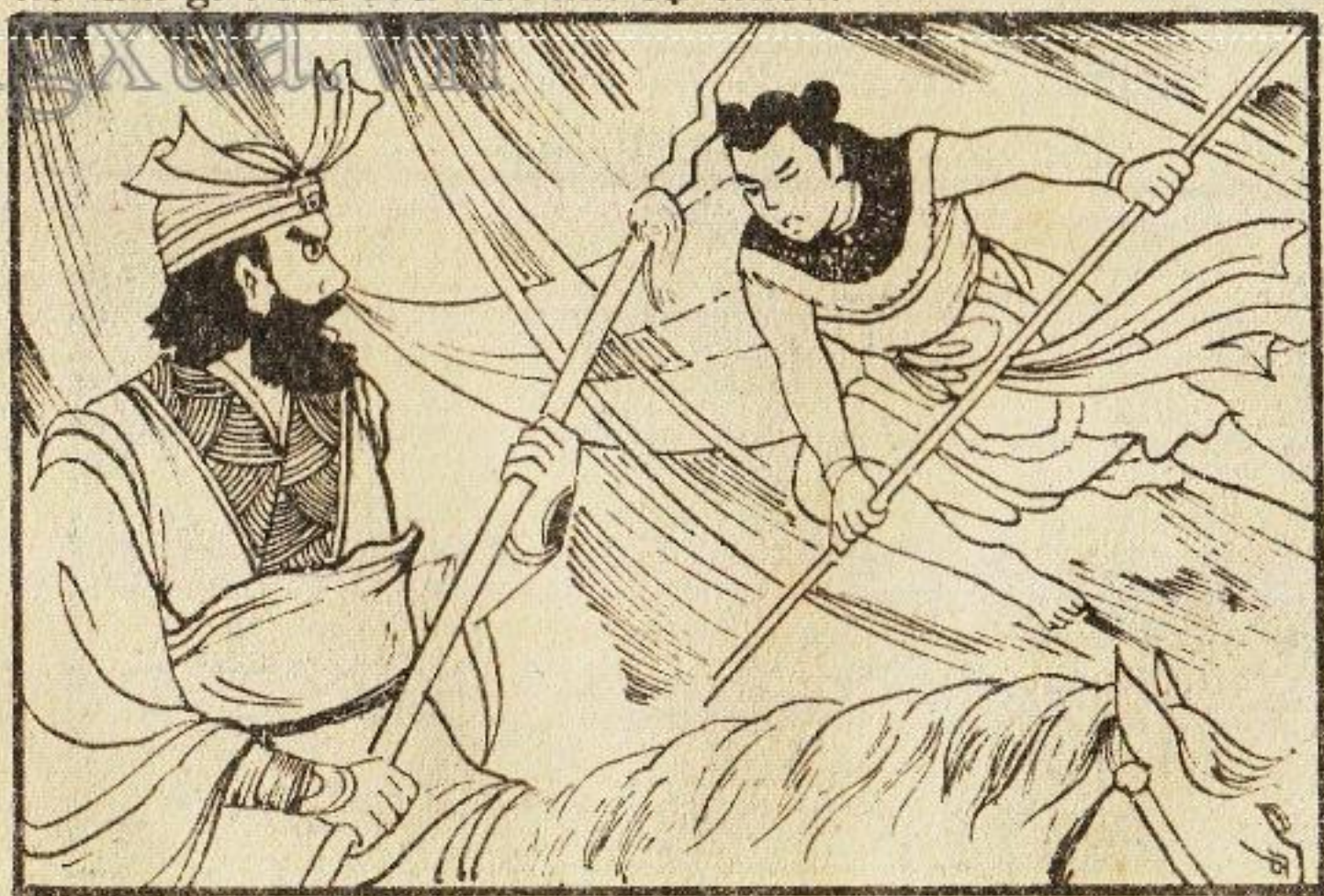
Bảy giờ quân của Trịnh Luân dẫn Thổ Hành Tôn vào. Tô Hộ cười ngát nói: "Cái thằng lùn này dẫn về làm chi, đem ra ngoài dinh chém quách!" Thổ Hành Tôn nói: "Thôi! Đừng chém ta mất công, để ta đi về cũng được". Tô Hộ cười lớn: "Mày là thằng khùng! Ai cho mày về mà mày nói thế".



Thổ Hành Tôn nói: "Ta muốn đi lúc nào chẳng được". Quân sĩ cười rộ, dẫn Thổ Hành Tôn ra ngoài, vừa mới rút dao thì Thổ Hành Tôn đã chun xuống đất.



Hôm sau, Trịnh Luân khiêu chiến, gọi cho được nữ tướng giao phong, Thiên Ngọc xin ra quân, nhưng Từ Nha nói: "Hôm nay nó cô báo cừ, chúng ta không nên chọc giận nó làm gì". Na Tra vẫn xin cự chiến.



Na Tra ra thành cầm giáo đâm liên. Đánh được ít hiệp xảy nghe Trịnh Luân gầm một tiếng, hai luồng khói trắng từ trong mũi bay ra. Song Na Tra không phải là người phàm, nên không bị mê mẩn.



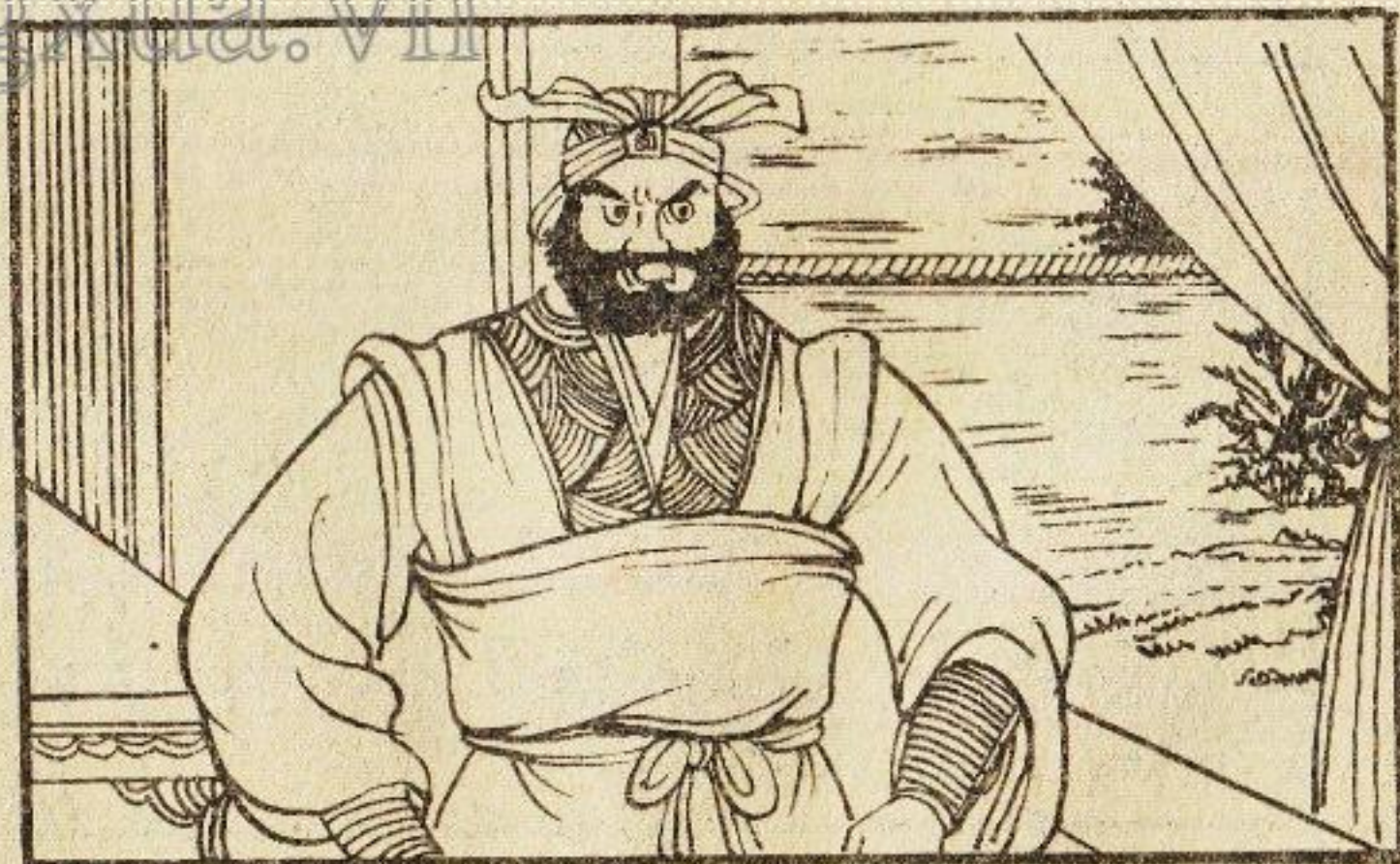
Trịnh Luân thấy Na Tra không té thì thất kinh, liền gầm lên tiếng thứ hai rồi tiếng thứ ba, Na Tra cười ngất hỏi: "Người mắc bệnh gì mà rên hoài vậy?".



Trịnh Luân nổi giận hốt chiến một hồi. Na Tra lấy Cần Khôn quặng quăng ra, trúng nhằm vai làm cho Trịnh Luân gãy xương đứt gân, gàn té xuống đất, vội bỏ chạy về dinh.



Tô Hộ thấy Trịnh Luân bại trận liên tiếp, ngồi đứng không yên, liền mượn cờ ấy mà an ủi: "Nay lòng trời đã vậy, chúng ta cưỡng lại cũng không được, tướng quân bị thương là trời ra diêm đó. Chúng ta nên thuận ý trời về với Châu, phạt người vô đạo".



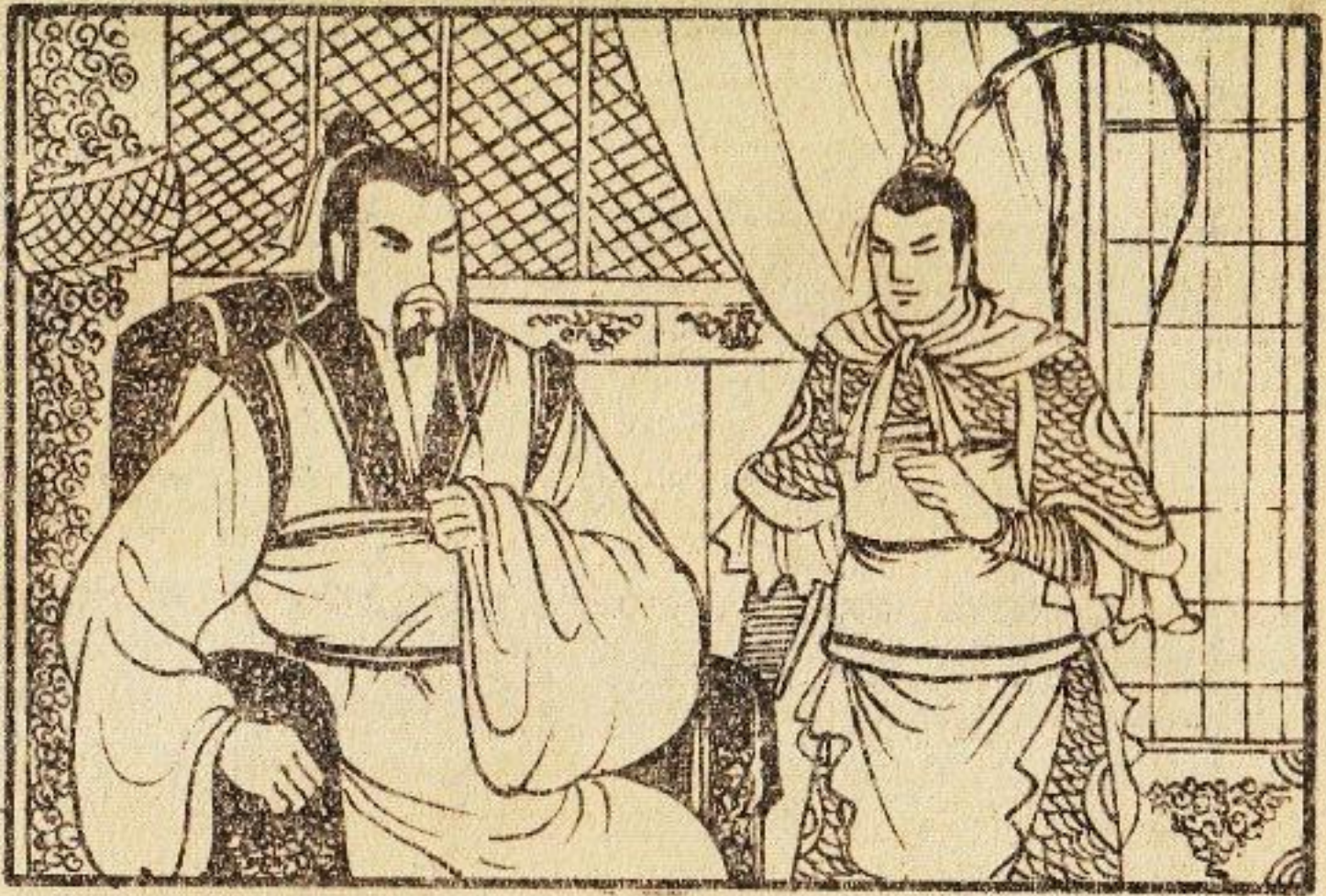
Trịnh Luân nói: "Tuy quân hầu có ý dẫu Châu, nhưng tôi lại không thích phò giặc. Vậy xin cho tôi ra trận, chùng nào tôi chết, quân hầu bỏ Trụ dẫu Châu cũng chẳng muộn".



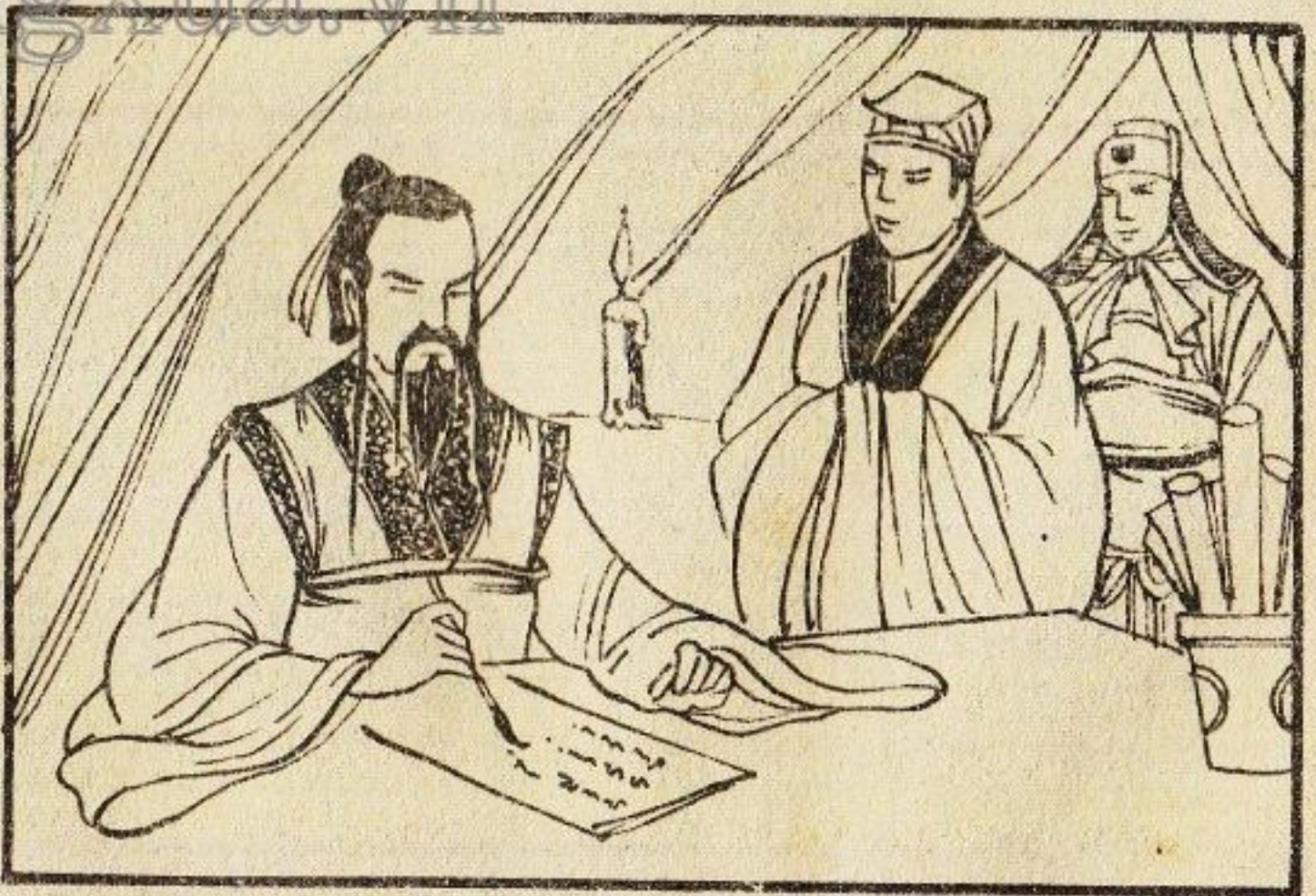
Qua canh hai, đợi các tướng ngủ hết, Tô Hộ sai Tô Toàn Trung mở trối cho cha con Hoàng Phi Hồ và tạ lỗi rằng: "Tôi đã có lòng đầu Châu từ lâu, song chưa tiện dịp" rồi kể lại việc Trịnh Luân không chịu đầu Châu.



Tô Hộ đưa cha con Hoàng Phi Hồ ra khỏi dinh, về đến thành đã hết canh ba. Hoàng Phi Hồ bày tỏ mọi việc với Tử Nha: "Bởi Trịnh Luân nghịch với quân hầu nên chưa thu xếp được. Đợi ít bữa sẽ có tin sau".



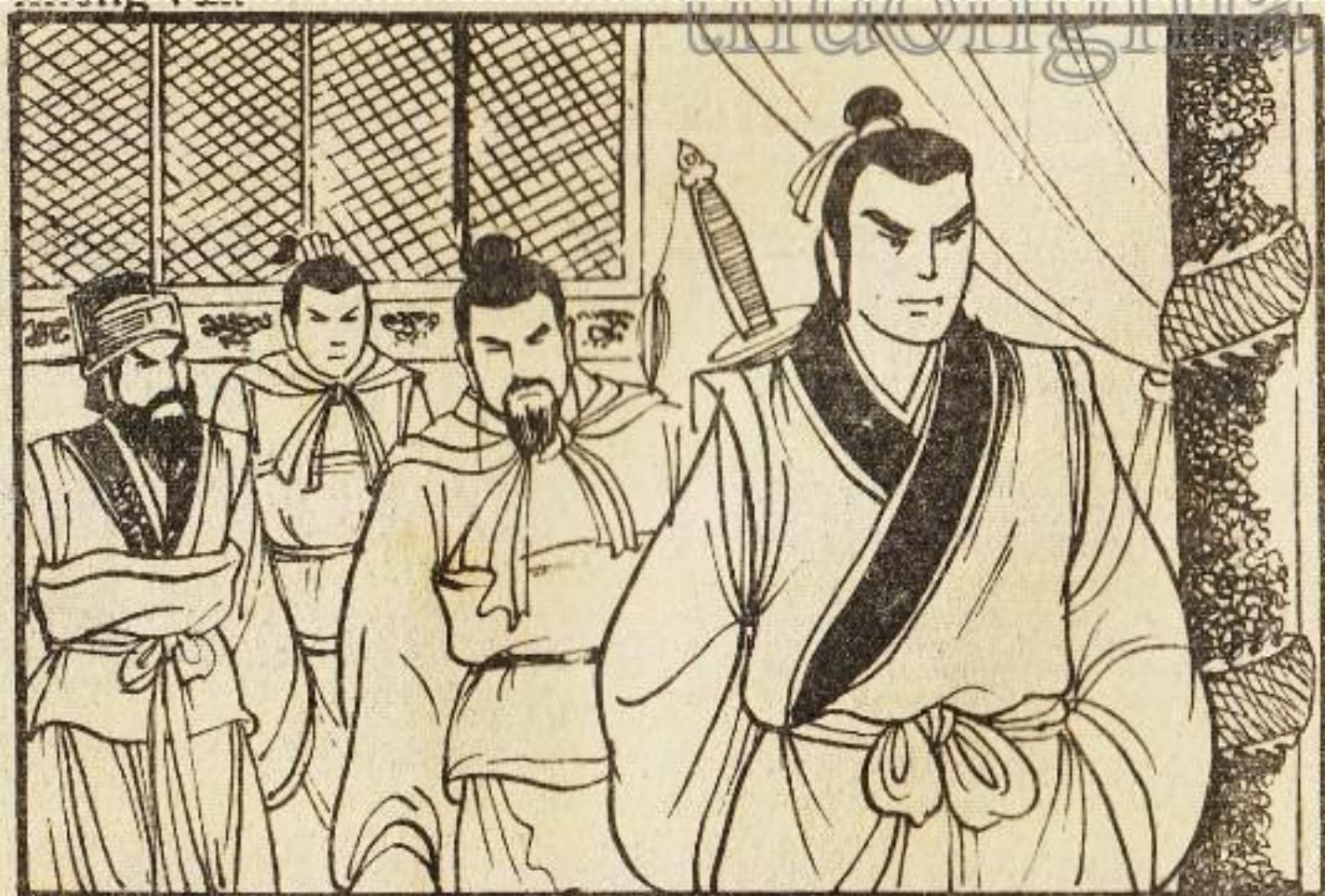
Trong lúc đó, hai cha con Tô Hộ bàn kế đầu Châu. Tô Toàn Trung thưa: "Thừa dịp Trịnh Luân còn đang bệnh, ta gửi thư báo Tử Nha đem quân đến cướp trại bắt sống Trịnh Luân. Nếu để lâu, Tử Nha sinh nghi thì khó lòng lắm."



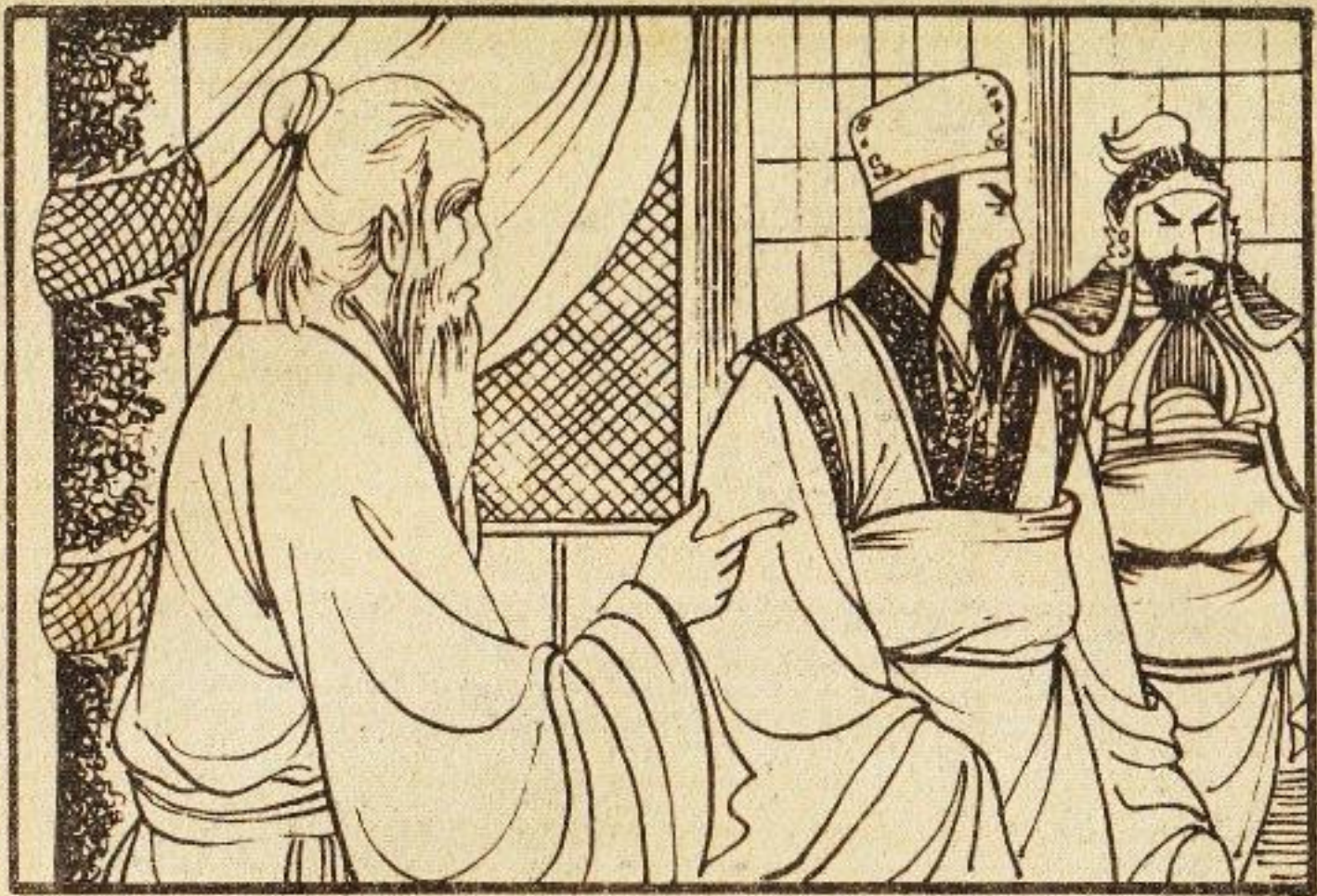
Rạng ngày, Tô Hộ sửa soạn viết thư để tối bắn vào thành Tây Kỳ. Hẹn giờ Tử Nha đem binh cướp trại. Xảy nghe quân báo: "Có ông đạo sĩ mặt xanh, ba con mắt, mặc áo hồng bào, xin vào ra mắt lão gia".



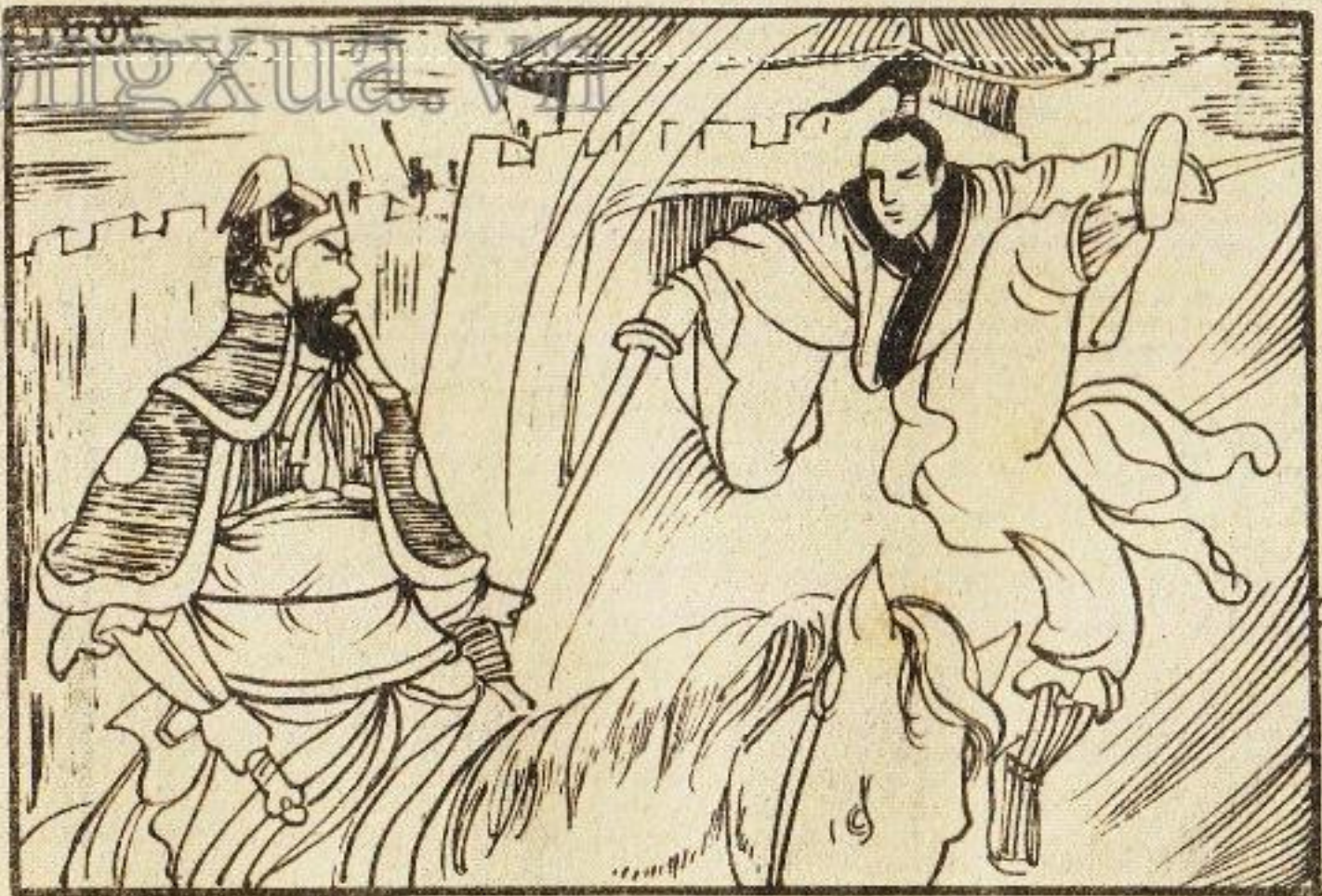
Ông đạo sĩ nói: "Tôi ở Cửu Long đảo, núi Thanh Danh, họ Lữ tên Nhạc. Bởi vì tình Thân Công Báo cầu khẩn, nên đến đây trợ chiến với tướng quân", Tô Hộ nghe nói lòng không vui.



Lữ Nhạc nói: "Đợi 4 tên dò đệ của ta đến, ta sẽ giúp người lấy được Tây Kỳ không khó nhọc". Cách vài ngày sau, có 4 đạo sĩ đến trước cửa dinh, đó là Lý Kỳ, Châu Thiên Lân, Châu Tín và Dương Văn Huy".



Tô Hộ thấy có bốn đạo sĩ thì lòng càng không vui. Lữ Nhạc nói với 4 người học trò: "Bữa nay các ngươi luân phiên nhau đi khiêu chiến Tây Kỳ". Châu Tín xin xuất trận



Châu Tín cầm gươm đến trước thành. Quân Châu trông thấy vào báo—Kim Tra cầm bửu kiếm ra tiếp. Hai bên giao đấu một hồi, Châu Tín bỏ chạy.



Kim Tra liền đuổi theo, Châu Tín lấy cái khánh trong túi giờ lên ngay mặt Kim Tra gõ 4 tiếng, Kim Tra lắc đầu vài cái, chạy thẳng về thành la hoảng hét: "Đau đầu quá! Đau đầu quá".



Hôm sau, Lý Kỳ ra khiêu chiến. Mộc Tra tiếp đánh Lý Kỳ, cũng giả thua xách gươm chạy dài để Mộc Tra đuổi theo, Lý Kỳ lấy cây phướn đưa ngay mặt Mộc Tra rung lên ít cái, Mộc Tra toàn thân lạnh toát không đuổi theo nữa. Lý Kỳ liền trở về thành.



Ngày kế tiếp, Châu Thiên Lân ra đánh với Lôi Chấn Tử. Khi Châu Thiên Lân bỏ chạy, Lôi Chấn Tử bay theo bị Châu Thiên Lân dùng gươm phép chỉ lên. Lôi Chấn Tử sa xuống đất, thất kinh bỏ chạy về thành.



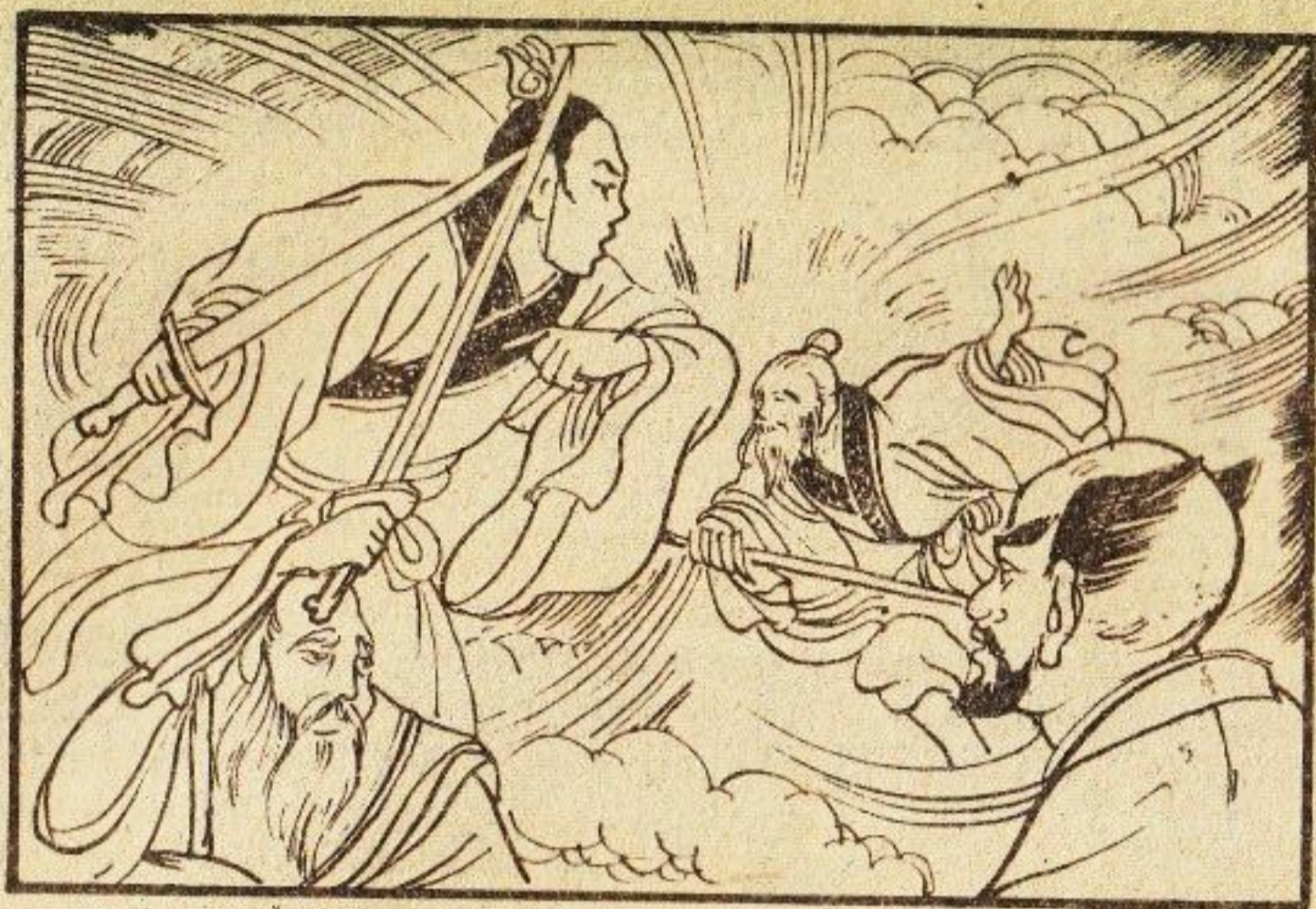
Ngày thứ tư, Dương Văn Huy giao chiến với Long Tu Hồ cũng trá bại rồi lấy cây roi phép vụt Long Tu Hồ một cái, Long Tu Hồ kinh hãi nhảy riết vào thành, hai tay vẫn liệng đá hoai, làm cho các vách tường gàn lờ.



Khi xông đến tướng phủ, Long Tu Hồ vẫn còn quăng đá rầm rầm. Tử Nha thất kinh liền khiến quân bắt trời lại. Quân sĩ dùng câu móc giật Long Tu Hồ té nhào. Long Tu Hồ sôi bọt mép, đôi mắt trợn ngược, cứ nhìn thẳng lên trời mà thôi.



Ngày thứ năm, Lữ Nhạc đến khiêu chiến, Tử Nha ra đánh. Lữ Nhạc giục lạc đà đến giờ gươm chém Tử Nha. Tử Nha đỡ, Dương Tiễn hét: "Xin sư thúc khoan giao đầu đã. Để đệ tử bắt nó!" Nói rồi, đâm một giáo thật mạnh. Na Tra, Hoàng Thiên Hóa cũng xông vào vây Lữ Nhạc vào giữa.



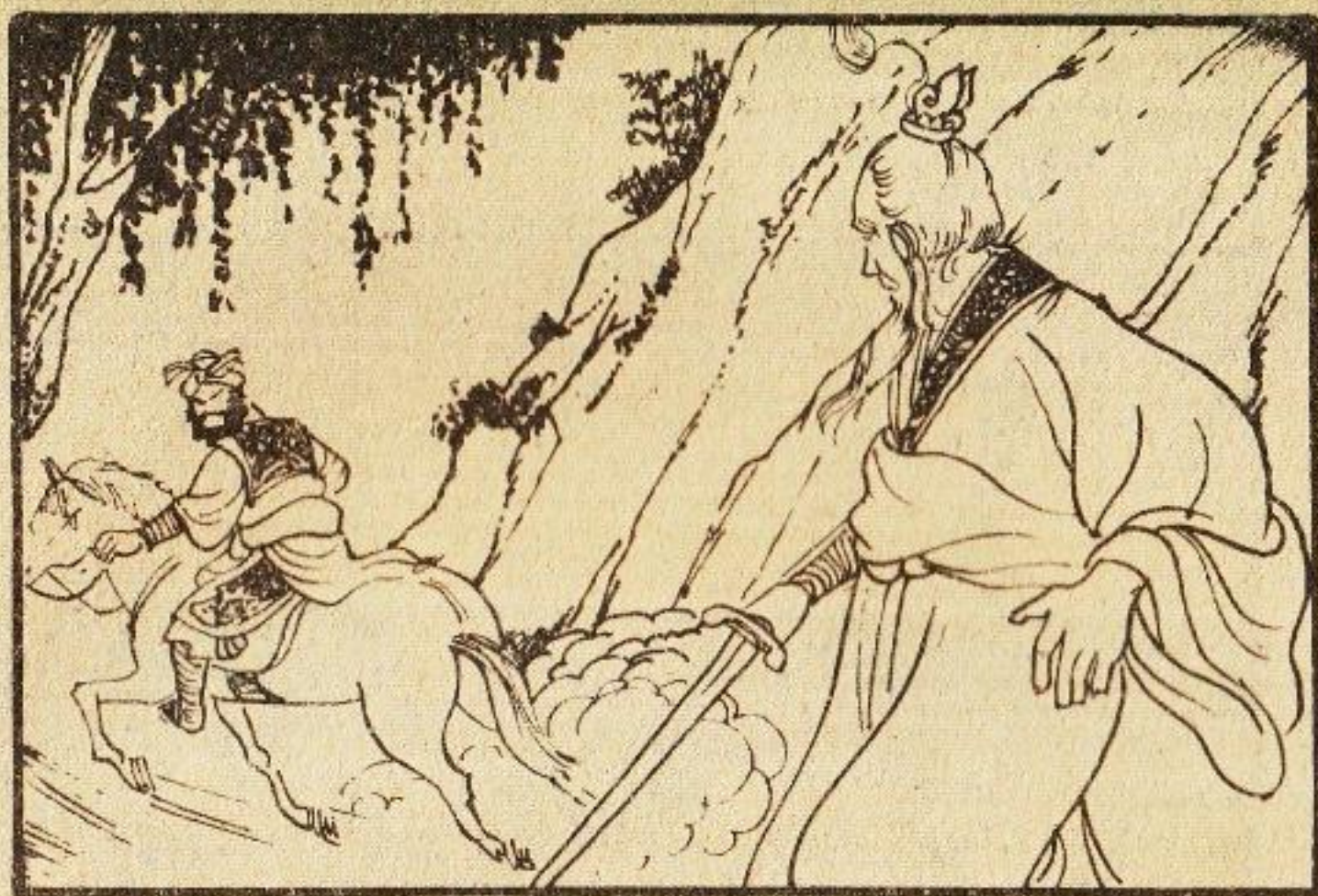
Lại có Thổ Hành Tôn cũng xông vào vây Lữ Nhạc, Lữ Nhạc thấy tướng Châu mỗi lúc một đông, nhắm khó cự, liền rùng mình một cái, hiện ra ba đầu sáu tay.



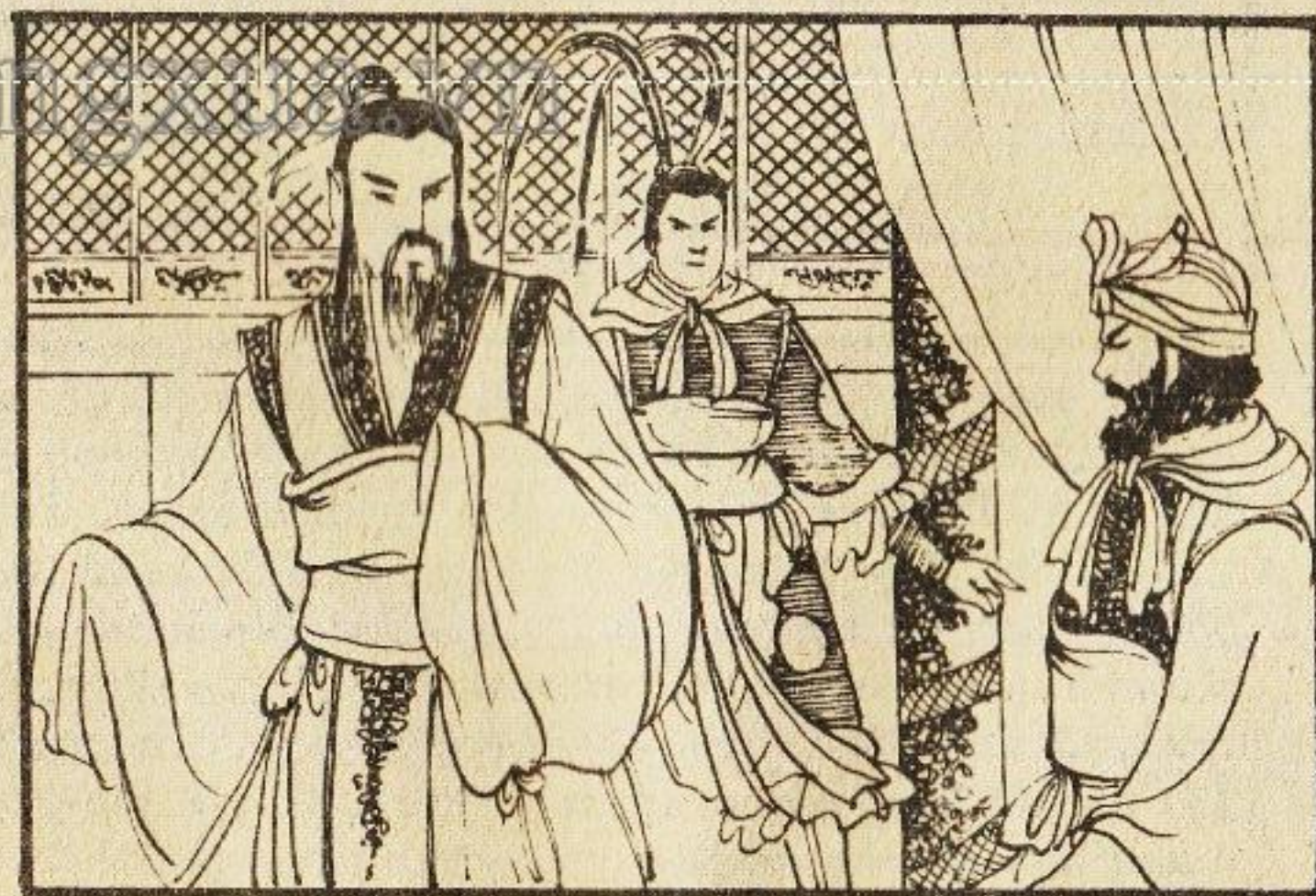
Lữ Nhạc một tay cầm hình thiên ấn, một tay cầm phước hình ôn, một tay cầm gươm chỉ ôn, một tay cầm chuông ôn dịch, còn hai tay nữa cầm song kiếm chống cự lại với ba tướng.



Tử Nha thấy vậy rất kinh hãi. Dương Tiên biết Tử Nha sợ quá, liền giục ngựa ra ngoài, gọi Kim Mao đồng tử đưa đạm vàng và cung, nhắm bắn vào cánh tay Lữ Nhạc. Hoàng Thiên Hóa cũng giục Kỳ Lân lấy Hỏa Long tiêu nhắm vào mũi Lữ Nhạc quăng tới. Tử Nha thấy vậy cũng quăng roi Đá thần lên. Lữ Nhạc bị ba bửu bối tấn công một lúc, liền nhào xuống lạc đà, dộn thổ trốn mất.



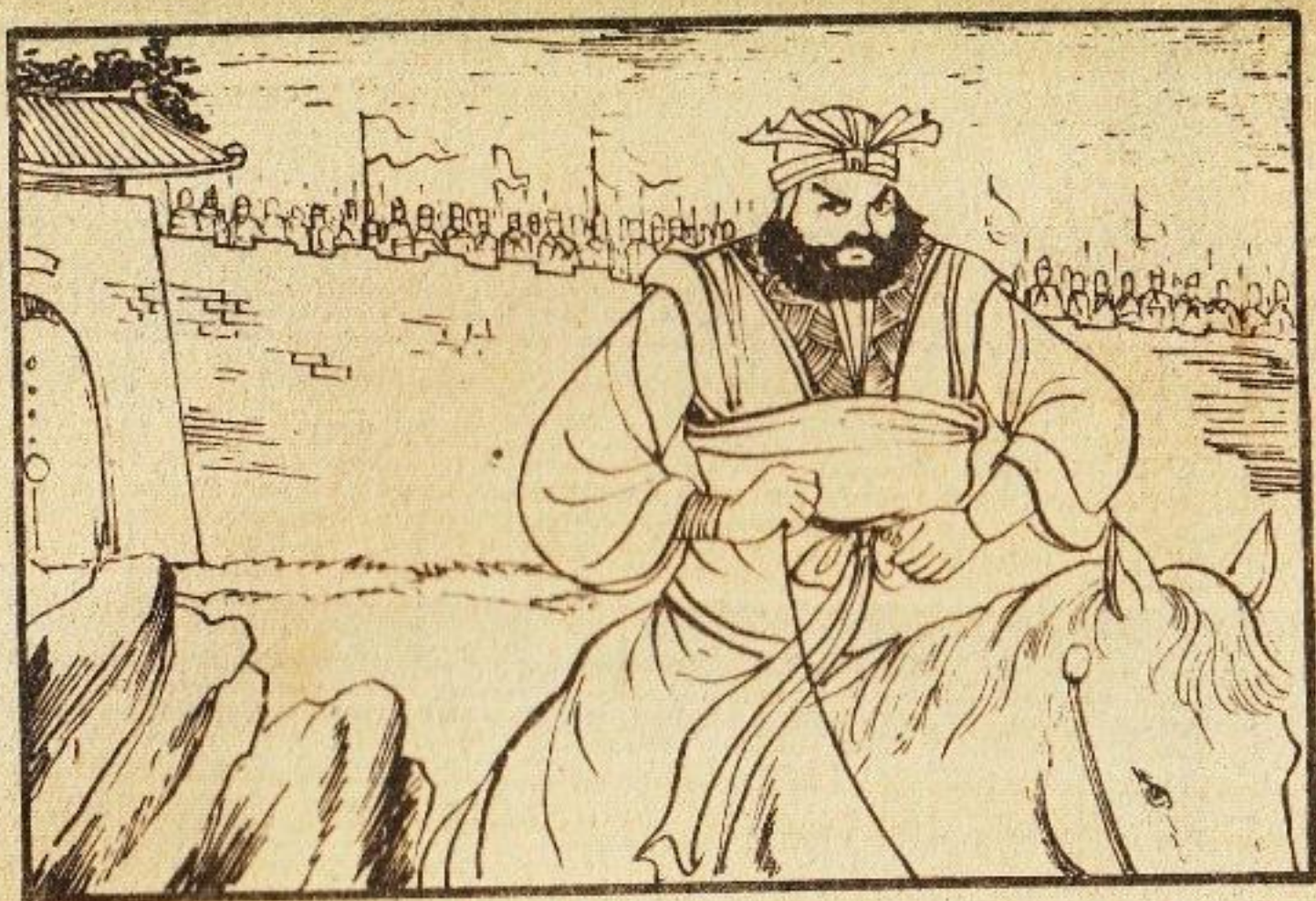
Trịnh Luân thấy Lữ Nhạc bại tẩu, lữ quố bị Tử Nha đâm một giáo nhằm chả vai, gân sa xuống lưng thú, nên phải bỏ chạy. Tử Nha truyền lệnh thu quân về thành.



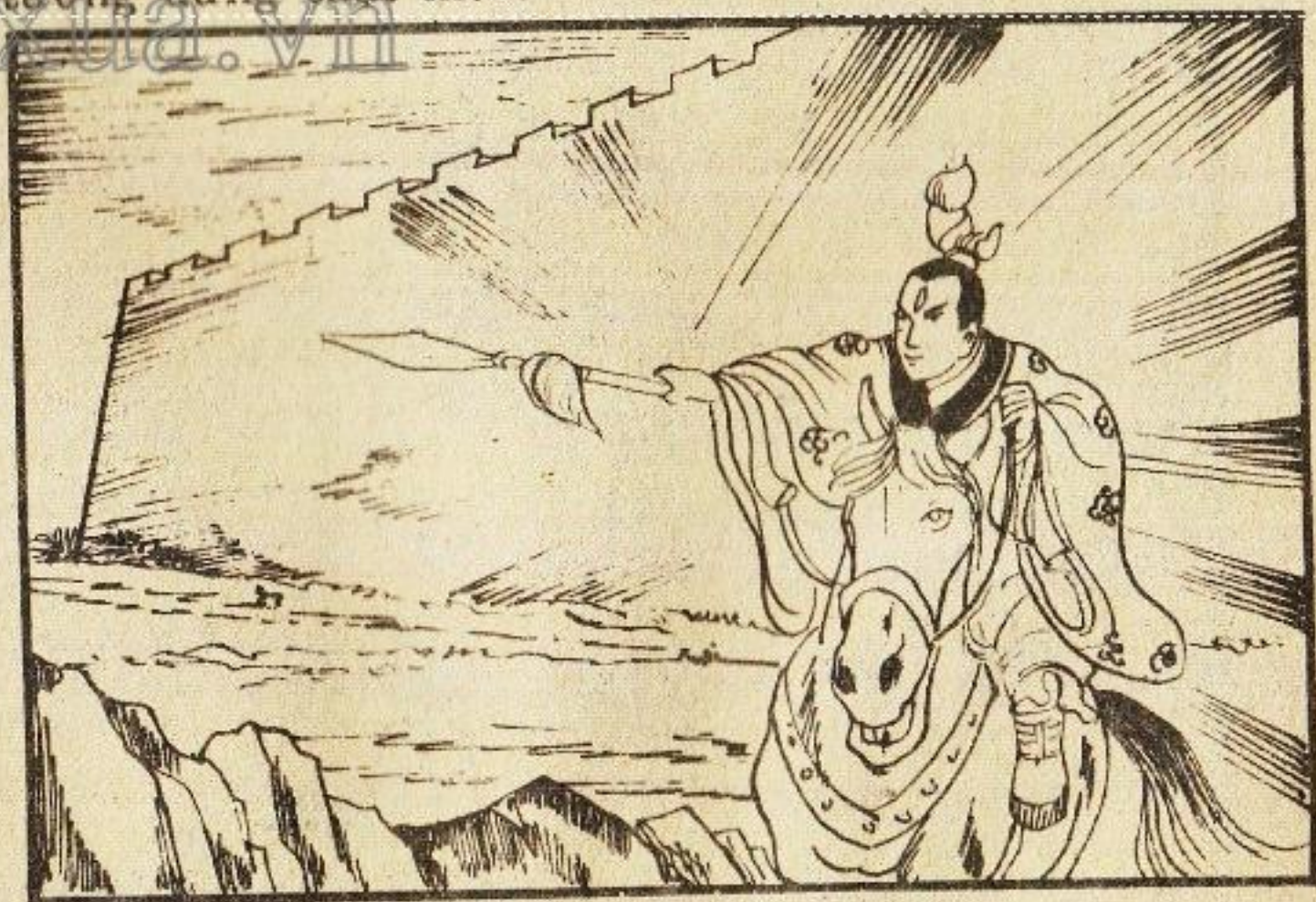
Lúc ấy, cha con Tô Hộ đứng trước cửa dinh, thấy Trịnh Luân bị thương, Lữ Nhạc bại tẩu, mừng rỡ nhủ thầm: "Đáng kiếp những đứa ỷ tài ỷ phép".



Đến canh ba, Lữ Nhạc truyền bốn người đồ đệ, mỗi người lãnh một bầu thuốc ôn đơn, dộn thô đến thành Tây Kỳ. Còn Lữ Nhạc cỡi lạc đà đến đó điều khiển. Trong thành Đông, Tây, Nam, Bắc đều bị vãi ôn đơn là thứ thuốc độc vô cùng tai hại vào các giếng nước, khiến cho khắp thành Tân Kỳ, vua quan, văn võ tướng sĩ, dân chúng đều một loạt mắc bệnh, nằm vùi không dậy nổi. Chỉ trừ Na Tra bởi cốt bông sen và Dương Tiễn có truyền công, nên mạnh dạn như thường.



Trịnh Luân liền kéo binh ra, quyết đột nhập vào thành rửa hận. Dương Tiễn hốt đất và nhổ cỏ vãi lên mặt thành, miệng niệm thần chú, tức thì hóa ra muôn binh ngàn tướng đứng chật ních.



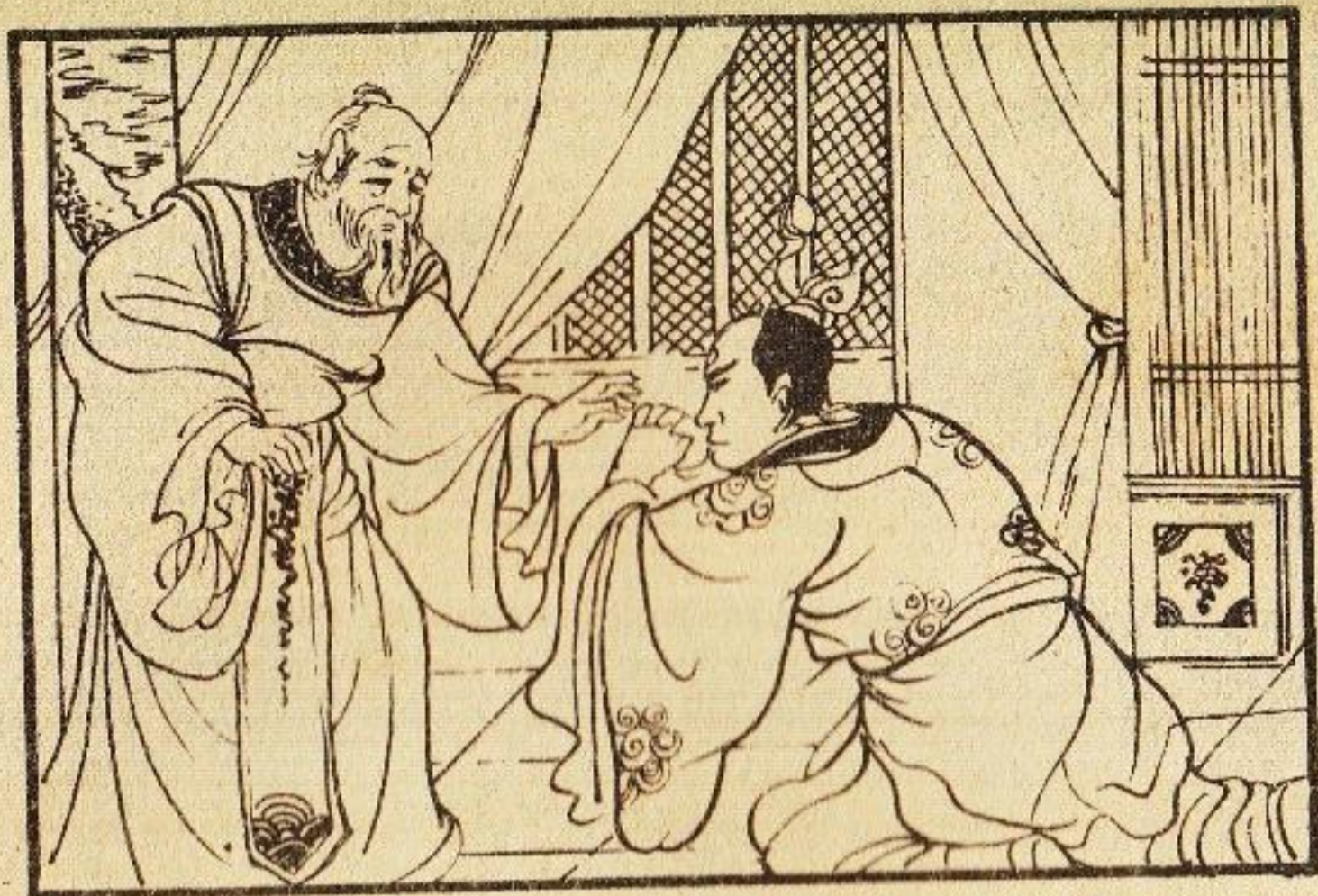
Trịnh Luân vừa kéo binh đến thấy binh tướng đông hơn trước, nên chẳng dám phá thành, liền về thưa với Lữ Nhạc. Còn Dương Tiễn làm phép ấy chỉ tạm đỡ mà thôi, trong một giờ thì binh tướng biến mất, thành Tây Kỳ trở lại cảnh cũ.



Trong lúc nguy khốn, Huỳnh Long chơn nhơn và Ngọc Đảnh chơn nhơn xuất hiện. Ngọc Đảnh bảo Dương Tiên: "Nay người phải qua Hỏa Vân Động ra mắt Tam Thánh đại sư xin thuốc về đây mới cứu nổi".



Dương Tiên dăng vân đến gặp Tam Thánh đại sư, quì tâu: "Tôi là Dương Tiên, vâng lệnh thầy tôi là Ngọc Đảnh chơn nhơn đến lạy Hoàng gia xin thuốc". Nói rồi thuật lại việc Tây Kỳ bị nhiễm độc.



Thần Nông nói: "Dân chúng trong thành nhiễm bệnh ôn dịch do Lữ Nhạc chế ra ôn đơn mà ám hại. Cứ đem ba viên thuốc hòa với nước về rải bốn cửa thành, tự nhiên hơi độc phải tan".



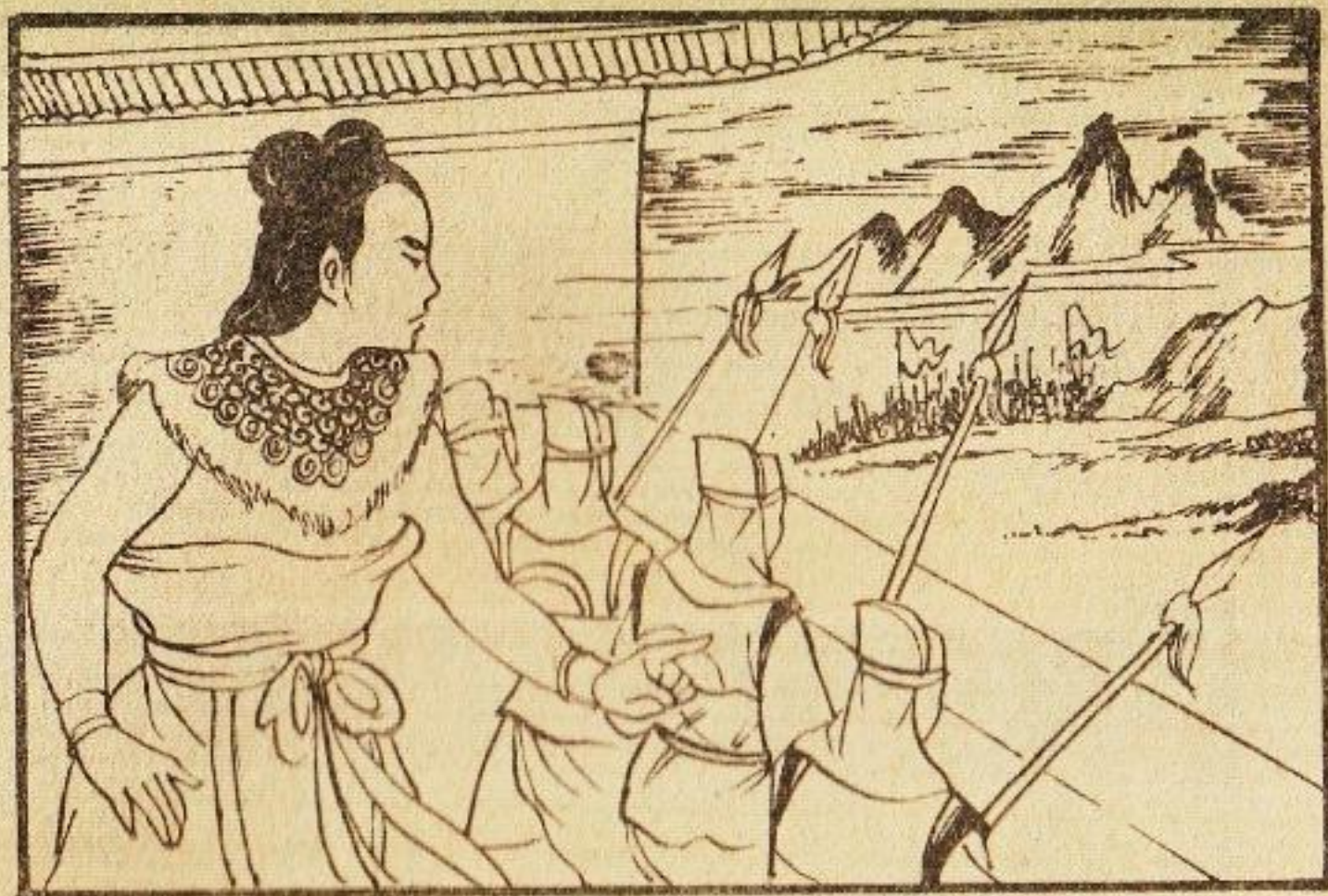
Dương Tiên lạy tạ, lãnh thuốc và dọn thổ trở lại Tây Kỳ thừa các việc với Ngọc Đảnh chơn nhon. Ngọc Đảnh chơn nhon truyền đem thuốc rải bốn mặt thành, dân chúng đều hết bệnh.



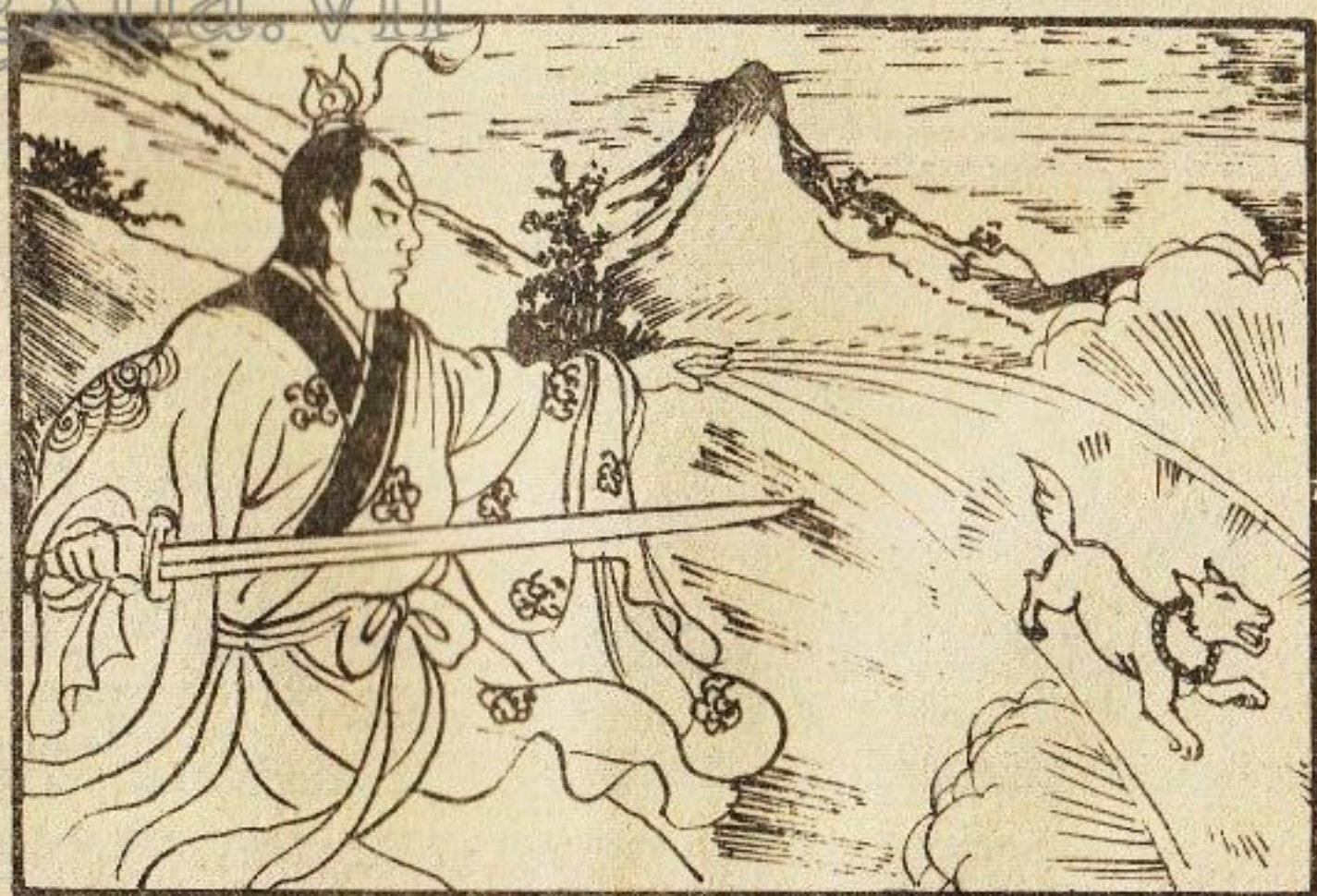
Lữ Nhạc đánh tay xem quẻ biết thành Tây Kỳ đã được giải độc thì tức giận, truyền bốn người đồ đệ và Trịnh Luân, nhân lúc quân dân trong thành mới ngoắc ngoải, kéo vào giết một trận cho biết tay.



Khi ấy, Na Tra đứng trên thành thấy binh Thương kéo tới liền thưa với Huỳnh Long chơn chơn. Huỳnh Long chơn chơn nói: "Người đừng lo. Ta đã có cách đối phó".



Nói rồi, sai Dương Tiễn lên cửa Đông, Na Tra đến cửa Tây, mở bét 2 cửa thành cho địch tràn vào, còn Ngọc Đảnh chon nhon và Huỳnh Long chon nhon một người mở cửa phía Bắc, một người mở cửa phía Nam.



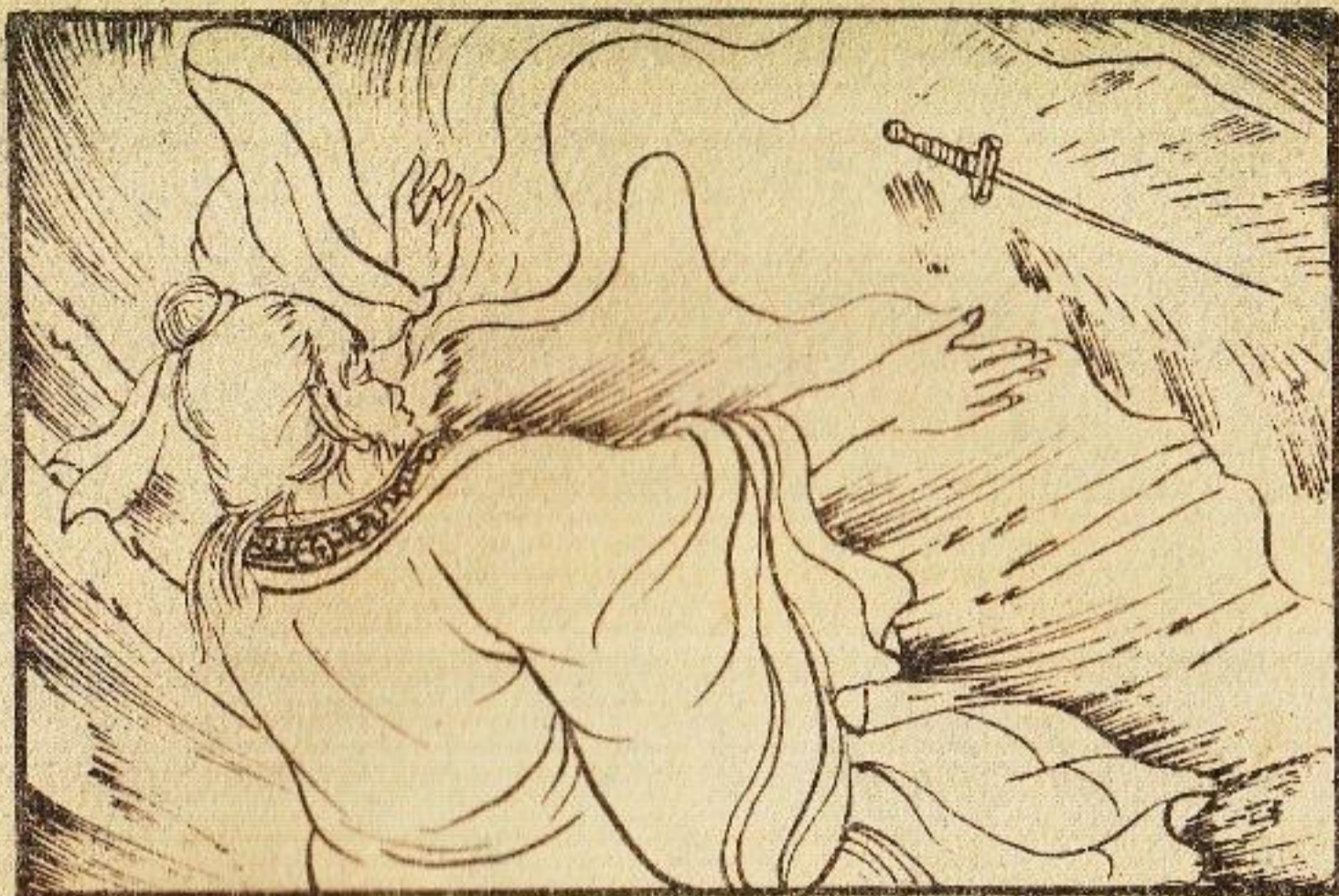
Dương Tiễn cự với Châu Tín tại cửa Đông sợ dể lâu thì binh Thương vào thành hại bá tánh, liền ném con Hạo Thiên khuyến lên cản ngang cổ Châu Tín.



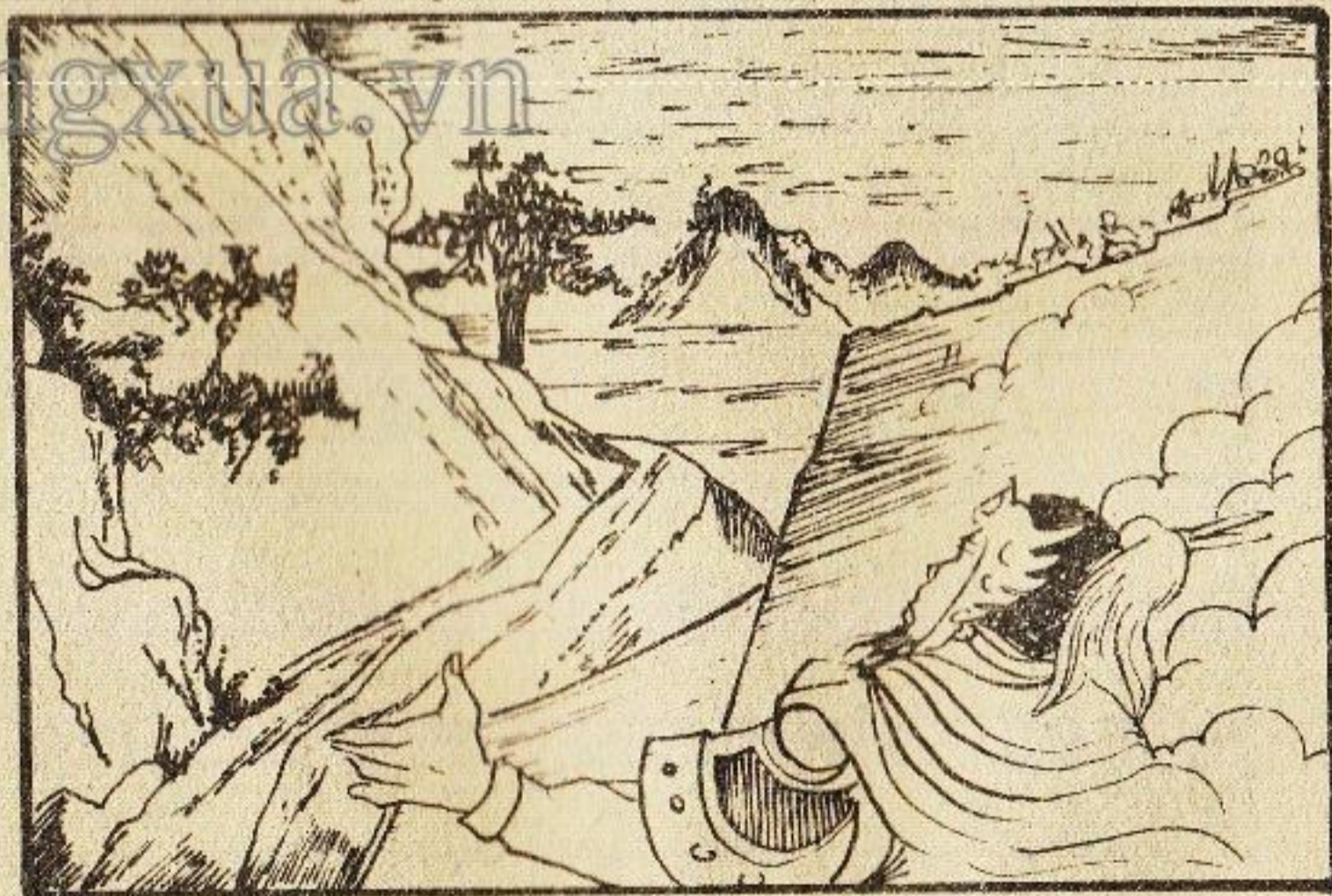
Châu Tín mắc xô con chó, bị Dương Tiễn chém một đao rụng đầu, hồn bay lên đài Phong Thần. Dương Tiễn đánh binh Thương chạy vỡ rồi đi qua cửa khác ứng tiếp.



Tại cửa Tây Na Tra đánh với Lý Kỳ được ít hiệp, bèn quăng Càn Khôn quyển lên đánh nhằm Lý Kỳ ngã lẩn. Na Tra đâm tiếp một giáo, hồn Lý Kỳ bay lên đài Phong Thần.



Ngọc Đảnh chon chon đánh với Châu Thiên Lân ở cửa Nam, qua một hồi giao đấu, Ngọc Đảnh quăng gương Trảm tiên chém Châu Thiên Lân đứt làm hai đoạn, hồn Châu Thiên Lân cũng bay lên đài Phong Thần.



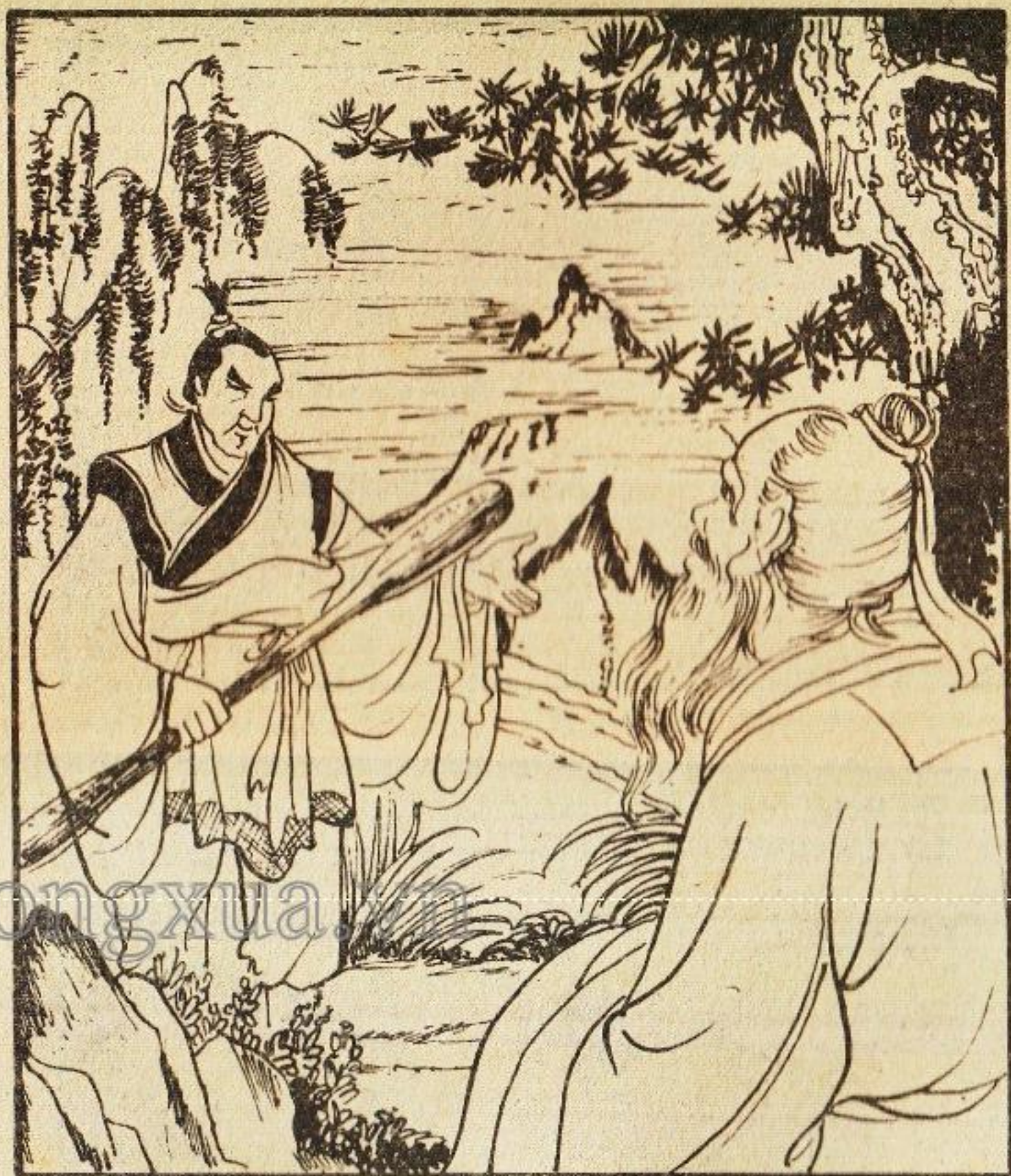
Chỉ có Huỳnh Long chon nhon tại Bắc môn đánh không lại Lữ Nhạc, phải giục hạc bay vào thành. Lữ Nhạc và Dương Văn Huy đuổi theo. Dương Văn Huy hét lớn! "Huỳnh Long chon nhon chạy đi đâu cho khỏi chết?".



Vừa lúc Dương Tiên, Na Tra và Ngọc Đảnh chon nhon đến kịp, hiệp lực cùng đánh Lữ Nhạc. Bên Lữ Nhạc chỉ có một mình Dương Văn Huy còn Trịnh Luân kéo đạo quân tiếp viện vào thấy mặt Na Tra đã thất kinh bỏ trốn.



Kim Tra đến tiếp ứng, rồi quăng Độn Long thung lên. Lữ Nhạc biết phép ấy lợi hại lắm, thất kinh vỡ đầu con lạc đà bay lên như gió. Dương Văn Huy thấy vậy cũng chạy theo thầy.



Thầy trò Lữ Nhạc bay đến một hòn núi kia, dừng chân lại nơi một cội tùng nghỉ mệt. Lữ Nhạc nhìn thấy một người nửa tiên, nửa tục, bèn đứng dậy hỏi: "Đạo sĩ là ai? Đi đâu đó?".

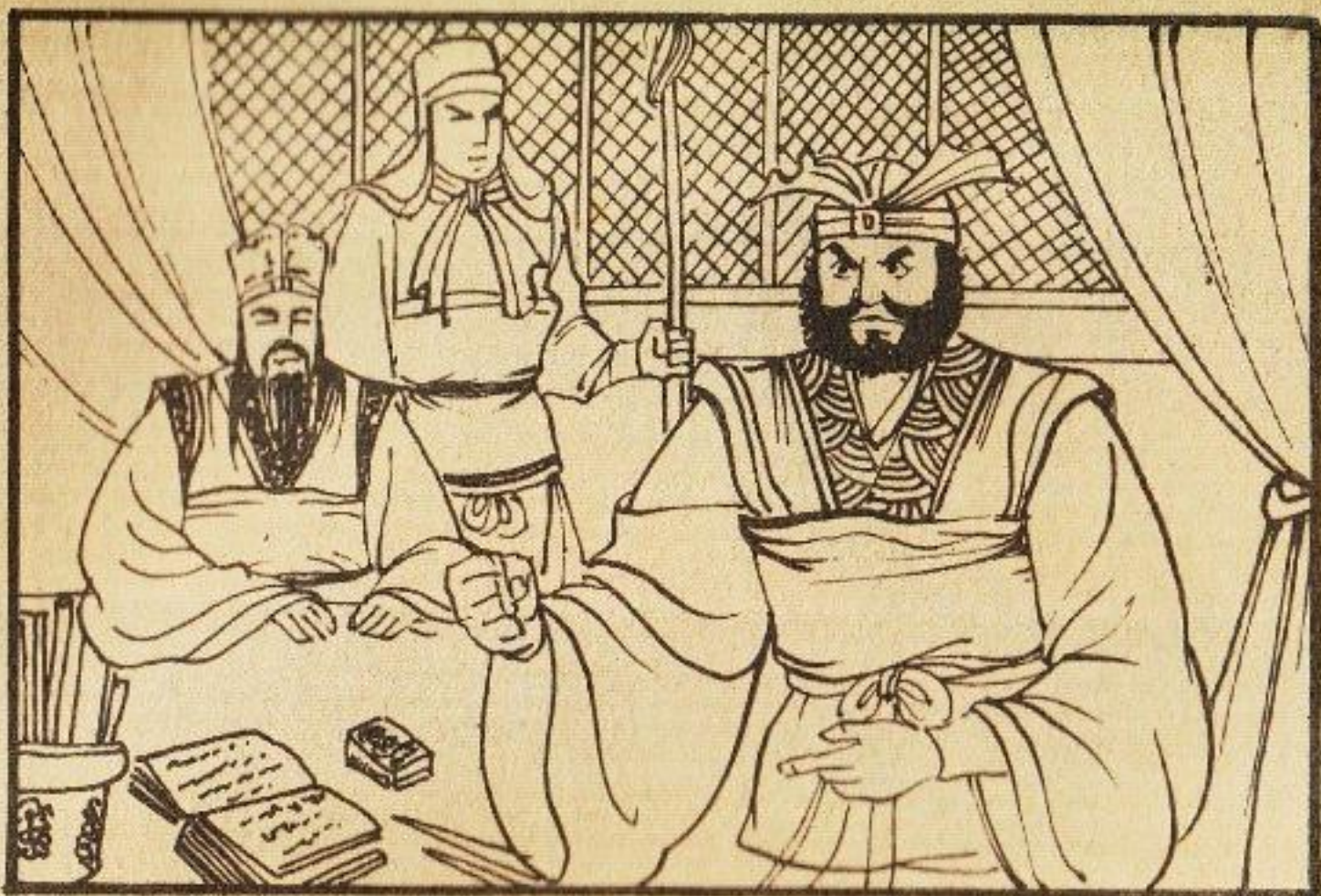
Người kia đáp: "Ta là Vi Hộ, học trò Đạo Hạnh thiên tôn ở núi Kim Đỉnh, vâng lệnh thầy xuống Tây Kỳ giúp Tử Nha quá ngũ quan, phạt trụy. Nay nhân dịp bắt Lữ Nhạc lập công".



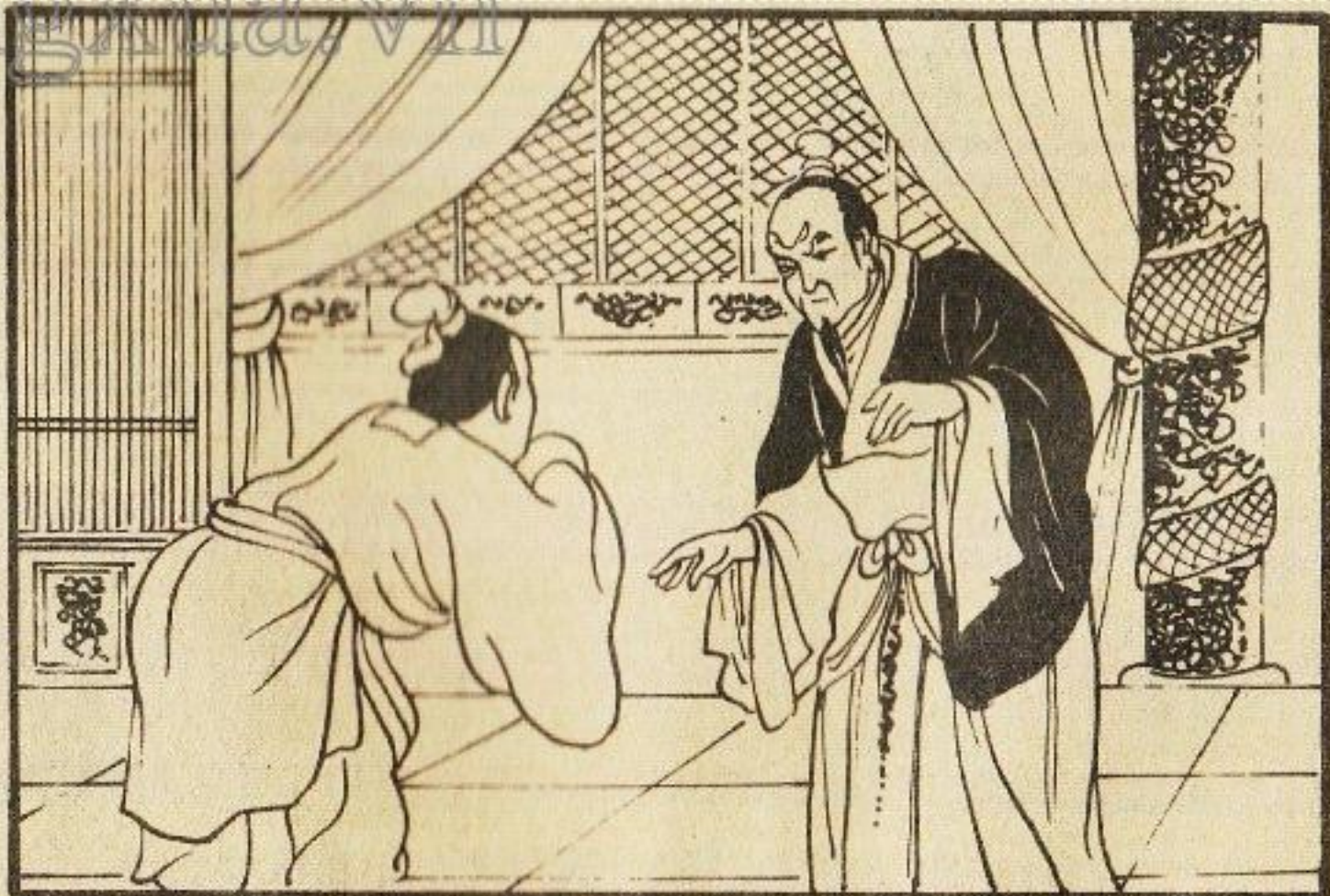
Vi Hộ quăng Gián ma xứ lên. Vũ khí này như cây chày nện vải, cầm trên tay thì nhẹ như bông, nhưng nhằm người thì nặng như núi. Dương Văn Huy đỡ không nổi, bị Gián ma xứ nện bẻ đầu, hồn bay thẳng lên đài Phong Thần.



Lữ Nhạc thấy Văn Huy bị chày phép đánh nát óc thì nổi giận vung gươm chém. Vi Hộ đánh được bảy hiệp, quăng Gián ma xứ lên, Lữ Nhạc biết cự không lại, dộn thổ trốn mất. Vi Hộ đi thẳng về Tây Kỳ.



Bấy giờ, Tô Hộ thấy Lữ Nhạc chạy mất, Trịnh Luân thất trận về dinh, liền khuyên Trịnh Luân đầu Châu. Trịnh Luân vẫn không chịu. Tô Hộ nghĩ mình mắc tội với Tử Nha nhiều lắm, nên không biết tính thế nào để đầu Châu cho trọn.



Đây nói về động Vân Tiêu, Xích Tinh Tử gọi học trò mình là Ân Hồng đến nói: "Nay Võ Vương là thánh chúa ra đời, sư thúc người là Tử Nha gần làm Nguyên soái. Ta muốn sai người xuống Tây Kỳ trợ lực với sư thúc người cho thuận lòng trời."



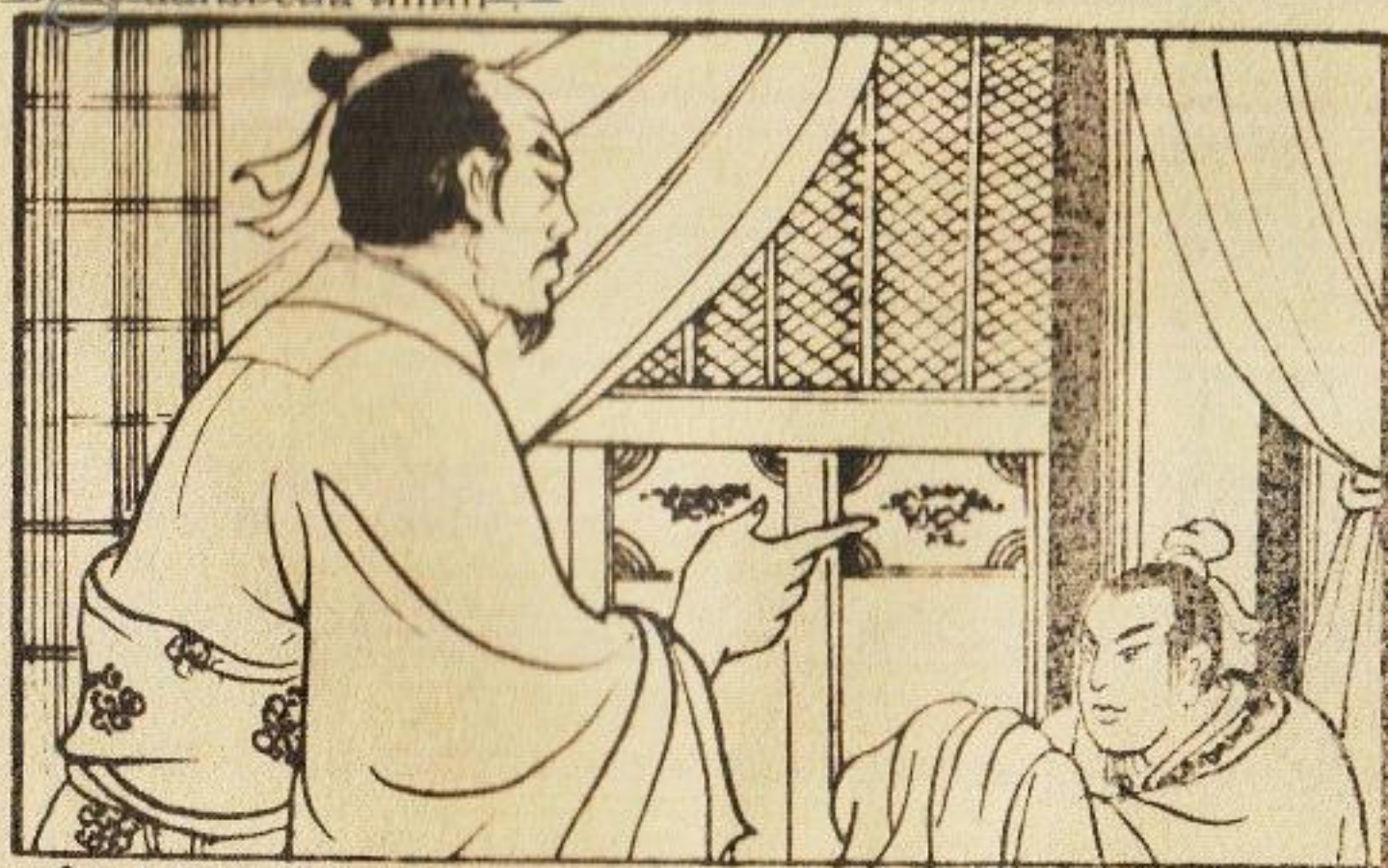
Nói rồi, Xích Tinh Tử trao báu vật. Ân Hồng lãnh áo mặc vào cất Âm dương kiếng, cầm Thủy hỏa phong, lạy thầy ra đi.



Ân Hồng đi giữa đường gặp một đạo sĩ, Đạo sĩ nói: "Ta là Thân Công Báo đi ngang qua đây gặp điện hạ nên phải viếng thăm. Chẳng hay điện hạ đi đâu vậy?" Ân Hồng nói: "Tôi vâng lệnh thầy đến Tây Kỳ phò Võ Vương diệt Trụ".



Thân Công Báo nói: "Nếu người thấy Trụ Vương vô đạo, thì trở về cùng với triều thần truất phế, đưa người nhân đạo lên ngôi, trừ Đắc Kỷ, đem lại cho dân chúng hạnh phúc thái bình. Ấy là đạo làm con, sao lại giúp người khác đánh chết mình."



Ân Hồng nói: "Đạo trưởng nói rất phải, tôi sẽ phò Trụ diệt Châu". Thân Công Báo nói: "Như vậy mới đúng nhân luân. Hiện nay Tô Hộ đang đánh với Tử Nha tại Tây Kỳ, người đem binh đến đó trợ chiến. Ta đi thỉnh một vị thần thông quảng đại, ít ngày sẽ đến giúp người".

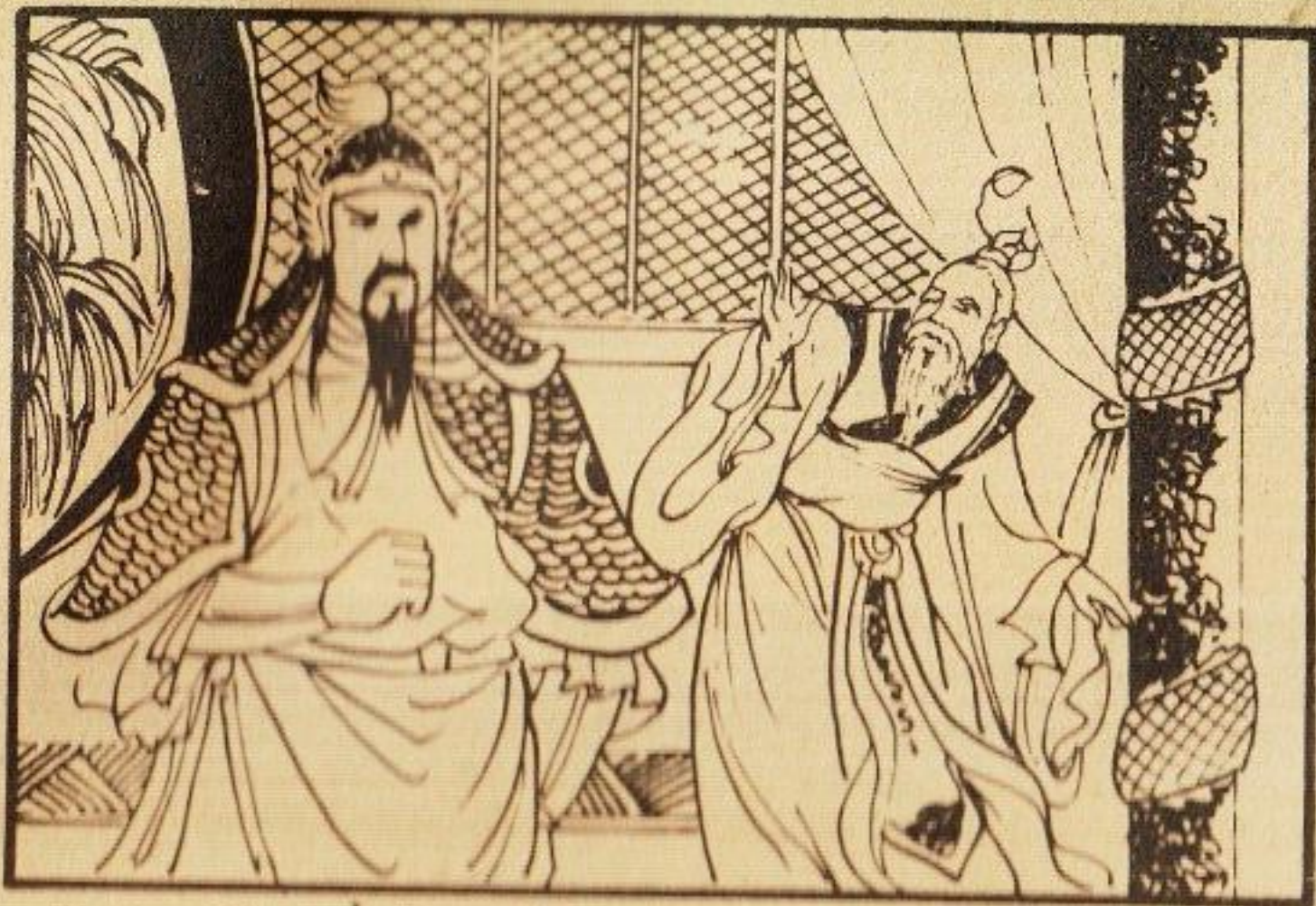


Ân Hồng đến trại Tô Hộ, truyền Tô Hộ hiệp binh một chỗ, rồi ra khách và nói: "Mấy bữa nay người đánh với Võ Vương thắng bại lẽ nào?" Tô Hộ thuật hết mọi việc. Ân Hồng liền đổi sắc phục.

thuongmaitr



Rạng ngày sau, Ân Hồng dẫn binh đến thành khiêu chiến. Quân nghe xưng là diện hạ nhà Thương, liền vào báo, Tử Nha ngẫm nghĩ nói: "Trụ Vương không con, nay lại có diện hạ nào khiêu chiến?".



Hoàng Phi Hồ thưa: "Trụ Vương có 2 người con trai là Ân Giao và Ân Hồng, bị gió bay mất, có lẽ ngày nay trở về chăng? Để rồi ra xem thì biết chân giả".



Ân Hồng xa cách Hoàng Phi Hồ hơn mười năm nên không hay việc Hoàng Phi Hồ phản Trụ, liền đáp: "Ta là Nhị điện Ân Hồng, còn người là ai mà dám cả gan làm phản? Nay ta phụng chỉ chinh Tây, nếu các người hàng đầu thì thôi, bằng không, cả xứ Tây Kỳ này thành tro bụi".